Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 344
Marți 13 august 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Să pregătim din vreme campania însămînțărilor de toamnă

Treieratul păioaselor se desfășoară cu intensitate în toate regiunile țării. Zilnic sosesc la redacție scrisori, prin care oamenii muncii de pe ogoare ne vestesc despre succesele dobîndite. În gospodăria de stat Beșenova Veche, de pildă, pe o tarla de 110 ha. s-a realizat o producție de 5.140 de kg. de griu la ha. Peste 2.000 de kg. de griu la ha, au obținut și majoritatea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din întreaga țară. Ce dovedesc aceste rezultate? În primul rînd, că bogăția recoltei depinde de gradul de mecanizare a lucrărilor și de agrotehnica pe care o folosești. Concluzia care se desprinde acum, în timpul campaniei de treieriș, este că oamenii muncii din agricultură au aplicat în acest an pe scară mai largă metodele agrotehnice noi, avansate.

Este îndeobște cunoscut că sporirea producției agricole la ha. este condiționată în mare măsură de felul cum a fost pregătit solul, de calitatea seminței și a terenului pe care urmează să fie însămînțată. Or, conform agrotehnicii, aceste lucrări pregătitoare în vederea însămînțărilor de toamnă trebuie executate acum, paralel cu treieratul recoltei anului 1957. Din păcate însă arăturile de vară se desfășoară încă într-un ritm neîngăduit de încet. Pînă zilele trecute, pe întreaga țară se arase doar 21,6 la sută din întreaga suprafață, ceea ce este cu totul nesatisfăcător față de posibilitățile existente. Din cauza deselor defecțiuni ivite la tractoare, deosebit de greoi se desfășoară această lucrare și în gospodăriile de stat, mai cu seamă în cele aparținînd trusturilor Suceava, Timișoara, Galați, Stalin, etc. Rezultatele bune obținute în regiunile Oradea, Baia Mare, Cluj și altele dovedesc că arăturile de vară se pot executa în pas cu treierișul. Pentru aceasta însă este nevoie de o preocupare mai susținută din partea organelor locale ale puterii de stat și agricole, ale conducerilor S.M.T. și ale gospodăriilor de stat în ceea ce privește organizarea muncii, revizuirea și punerea în stare de funcționare a tuturor tractoarelor aflate în dotarea unităților, eliberarea miriștilor prin urgentarea căratului snopilor la arii, executarea lucrărilor în două schimburi etc.

Timpul este destul de înaintat. Nu peste multă vreme problema însămînțării păioaselor de toamnă va ajunge la ordinea zilei pentru majoritatea regiunilor țării. De aceea, pentru a se putea executa însămînțările de toamnă așa cum cere agrotehnica, arăturile de vară trebuie terminate în cel mult 20—30 de zile. Totodată, e bine să se identifice încă de pe acum terenurile cele mai potrivite pentru culturile de toamnă, ca astfel să se evite practica deosebit de dăunătoare de a se însămînța ani în șir griu după griu. Aceasta, mai ales în regiunile Galați, Constanța etc. Cît privește sămînța, acolo unde ea nu a fost aleasă din lan, producătorii agricoli trebuie să treacă de îndată la alegerea, schimbarea și curățirea ei, pentru a asigura astfel o sămînță de calitate.

Oameni ai muncii de pe ogoare! Pregătind la timp și în bune condiții agrotehnice campania însămînțărilor de toamnă puneți bază trainică recoltei din anul viitor.

Avansuri în bani și în natură în gospodăriile agricole colective

● La vărsarea Argeșului în Dunăre s-a format nu de mult o gospodărie colectivă pescărească. Gospodăria a primit numele „Gura Argeșului". În primele luni de pescuit în comun, colectiviștii au depășit sarcinile de plan cu peste 150 la sută. Ei au primit ca avans cîte 35 de lei la fiecare zi-muncă.

● De curînd s-a împărțit avansul de 40 la sută la gospodăria agricolă colectivă Nana din raionul Oltenița. Pentru cele 312 zile-muncă efectuate în gospodărie împreună cu soția, colectivistul Gheorghe Popa a primit 1.471 kg. de griu, însemnate cantități de orz și de alte produse precum și 1.548 de lei. Mari cantități de cereale și importante sume de bani au primit și ceilalți membri ai gospodăriei.

● Și gospodăria colectivă „Secera și Ciocanul" din comuna Ploșca, raionul Alexandria, a repartizat avansul de 40 la suta în natură și în bani. La ziua-muncă au revenit cîte 3 kg de griu, 1 kg de orz, 0,400 kg de ceapă, lînă etc.

Pentru cele 548 zile-muncă, prestate împreună cu familia sa, colectivistul Ion Truică a primit 1.644 kg de griu, 548 kg de orz, 219 kg de ceapă, 7,200 kg de lînă, precum și suma de 2.000 lei.

BOGDAN DUMITRU
corespondent

S. M. T.-uri fruntașe pe țară

Duminică 11 august, mecanizatorii de la S.M.T. Traian Sat, regiunea Galați, au trăit o zi de adevărată sărbătoare. Pentru realizările obținute în producție în cadrul întrecerii socialiste în campania din primăvara anului acesta, stațiunea lor a primit „Steagul roșu de stațiune fruntașă pe țară" al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură și al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. La festivitatea decernării steagului au fost de față reprezentanți ai Ministerului, ai C.C. al Sindicatului, ai organelor de partid, sindicale și de stat din regiunea Galați, precum și delegați din multe S.M.T.-uri din țară.

În campania de primăvară, S.M.T. Traian Sat și-a îndeplinit planul de producție în proporție de 177,7 la sută. Prețul de cost al hantrului a fost redus cu 32,35 lei, pe fiecare tractor convențional obținîndu-se o productivitate de 174 la sută (138,8 hantri realizați față de 79,5 hantri planificați). Stațiunea a reușit să reducă și consumul de carburanți cu 5,8 la sută. Pe cap de muncitor, cîștigul mediu a fost realizat în procent de 104 la sută, iar productivitatea muncii în proporție de 188 la sută.

Tot cu această ocazie S.M.T.-urile Bechet, din regiunea Craiova, și Cobadin, din regiunea Constanța, au primit steagurile de „stațiune evidențiată I și II pe țară". Prin realizările dobîndite la toți indicii, aceste unități s-au situat în întrecere imediat după S.M.T. Traian Sat.

Pentru rezultatele excepționale obținute, cele 3 S.M.T.-uri au primit însemnate sume de bani în scopul îmbunătățirii muncii cu caracter social-cultural și pentru premierea muncitorilor și tehnicienilor fruntași în muncă. Mecanizatorii S.M.T.-urilor fruntașe s-au angajat să muncească și pe mai departe în așa fel încît în cinstea zilelor de 23 August și 7 Noiembrie să obțină succese și mai de seamă în realizarea sarcinilor ce le revin.

L. ION

În cinstea zilei de 23 AUGUST

Toate forțele pentru terminarea treierișului

Rezultate frumoase în cadrul săptămînii-record

Raioanele Snagov și Lehliu au terminat treierișul

În întîmpinarea zilei de 23 August, în regiunea București săptămîna trecută a fost declarată „SĂPTĂMÎNA-RECORD LA TREIERIȘ". Roadele muncii în cadrul săptămînii-record, ca efect al muncii politice dusă de organele de partid și de stat, au fost dintre cele mai frumoase.

Astfel, intensificînd întrecerea patriotică la arii, țăranii muncitori din comunele raioanelor Snagov și Lehliu au terminat treierișul încă de la data de 8 august. În acest fel, aceste raioane sînt, ca și anul trecut, primele pe țară care au terminat treierișul păioaselor.

La succesul dobîndit o însemnată contribuție au adus și mecanizatorii din S.M.T.-urile Grădiștea și Cocioc, ale căror batoze au treierat zi și noapte.

În cîteva zile vor putea raporta că au terminat treierișul și oamenii muncii de pe ogoarele raioanelor Urziceni, Brănești și Slobozia, unde această lucrare a fost realizată în proporții de peste 80%. Pînă acum cîteva zile terminaseră treierișul 59 de gospodării colective, 604 întovărășiri agricole și numeroase comune.

L. EȘANU

La gospodăria colectivă din Grădiștea, regiunea Ploești, se recoltează varza timpurie. Grădinarul Vișan Ion este mîndru de recolta dobîndită. O varză are 6—8 kg. iar producția la ha depășește 45.000 kg.

Foto: PICKER S.

Au rămas în urmă

De îndată ce pășești de pe teritoriul raionului Medgidia în raionul Istria cîmpul ia cu totul altă înfățișare: suprafețe cu păioase încă nerecoltate, snopi lăsați pe miriști: doar ici-colo cîte o batoză ce treiera la voia întîmplării.

Pînă zilele trecute mai mult de jumătate din păioasele recoltate erau încă netransportate pe arii. De altfel, din cele 192 de arii planificate nu au fost amenajate pînă în prezent decît 148. Pe de altă parte unele S.M.T.-uri, cum ar fi Babadag, n-au scos nici pînă acum garniturile de treier pe arii, iar altele (Cogealac și Mihai Viteazu) au trimis batoze prost reparate.

Aceste lipsuri au făcut ca treierișul să se desfășoare într-un ritm neîngăduit de încet, fiind executat pînă în prezent în proporție de numai 8,16 la sută. În două zile, bunăoară, la gospodăriile colective din comunele Dealul Ciucurova și Rîmnicul de Jos a fost treierată recolta de pe o suprafață cuprinsă între... 2—4 ha.

Viteza zilnică de lucru la treieriș nu a fost realizată nici în celelalte comune din cuprinsul raionului. Cu toate acestea, tovarășii din comitetul executiv al sfatului popular raional (președinte Radu Nicolae) par foarte mulțumiți de rezultatele obținute. Bunăoară, ei consideră un adevărat „record" faptul că în comuna Jurilofca recolta de pe suprafața de 70 de ha a fost treierată în nici mai mult nici mai puțin decît 12 zile. Dacă în toate comunele raionului treaba va merge la fel treierișul se va termina numai bine pe la sfîrșitul lunii octombrie.

Este momentul ca organele de stat și agricole de la raionul Istria să curme lipsurile care frînează bunul mers al treierișului.

GH. ROȘU

Treierișul trebuie grăbit prin toate mijloacele

Hotărîți să întîmpine cu realizări deosebite măreața sărbătoare a eliberării patriei noastre, lucrătorii ogoarelor și-au intensificat eforturile în ultimul timp în vederea terminării treierișului. Muncitorii gospodăriilor de stat din cuprinsul regiunii Oradea au terminat de curînd treierișul grînelor. Pînă acum cîteva zile în regiunea Ploești s-a treierat mai mult de 60 la sută din întreaga recoltă de păioase. Avansate în ceea ce privește executarea acestei lucrări sînt și regiunile București, Galați și Constanța.

Cu totul altfel se prezintă situația în regiunile Pitești, unde la data de 5 august se treierase abia 30,6 la sută din recoltă, Bacău (34,7 la sută) și Hunedoara (14,5 la sută). Cu mult sub posibilități continuă să se desfășoare treieratul păioaselor și în regiunile Timișoara, Stalin, Cluj, Craiova și Regiunea Autonomă Maghiară.

În scopul grăbirii treierișului este necesar ca organele agricole și comitetele executive ale sfaturilor populare să ia măsuri pentru urgentarea transportului snopilor la arie, funcționarea fără întrerupere a batozelor în tot timpul zilei, iar acolo unde e posibil să se organizeze treieratul și noaptea.

Bucuria întovărășiților

Pentru întovărășiții din satele Puțureni și Ghireni, raionul Darăbani, 5 august a fost o zi însemnată. Hotărîți să termine cît mai repede treierișul, în cinstea zilei de 23 August, întovărășiții au reușit ca în seara acestei zile să treiere ultimii snopi de griu din recolta anului acesta. Bucuria oamenilor a fost nespus de mare și pentru faptul că o dată cu terminarea treierișului ei au putut afla producția medie de griu obținută la ha pe tarlalele întovărășirilor. Cei din satul Puțureni au recoltat de pe fiecare ha cultivat cu griu 2.480 kg de boabe, iar cei din Ghireni 1.819 kg de boabe. Comparînd aceste producții cu cele obținute de către țărani muncitori cu gospodării individuale, întovărășiții, și ca ei numeroși țărani muncitori din satele respective, s-au putut convinge și mai mult de roadele lucrării pămîntului în comun cu mijloace mecanizate și după regulile științei agrotehnice.

GH. CIUBOTARU
corespondent

MUNCĂ RODNICĂ LA G.A.S. BARBOȘI

1. — Tractoristul Ștefan Bujor ară zilnic cîte 20 ha, adică își depășește norma cu peste 350 la sută. Tovarășul Andrei Vasile, inginerul șef al gospodăriei agricole de stat Barboși, din regiunea Galați, este mulțumit și de calitatea arăturii.

2. — 24.000 tone de roșii au recoltat pînă acum muncitorii de la grădinile secției Serdaru. Ei trimit zilnic pe piețele orașelor zeci de mii de kg de zarzavaturi.

3. — Folosirea metodelor agrotehnice înaintate la cultura porumbului a început să dea roade. Directorul gospodăriei, tov. Ghinea Petre, se sfătuiește cu inginerul agronom șef pentru a evalua recolta probabilă de porumb. Producția planificată va fi cu siguranță depășită!

Fotoreportaj de N. SCARLET

FONDUL DE BAZĂ și importanța lui pentru dezvoltarea economică a întovărășirilor agricole

Întovărășirea agricolă pentru cultivarea în comun a pămîntului este o formă inferioară a cooperației agricole de producție în care se menține proprietatea țăranilor muncitori întovărășiți asupra pămîntului și a celorlalte mijloace de producție.

Unindu-și parcelele de pămînt și desființînd haturile, întovărășiții capătă posibilitatea să efectueze muncile agricole în comun, să aplice diferite măsuri agrotehnice și de îmbunătățiri funciare care nu pot fi făcute în cadrul unei gospodării mici și să folosească în comun tractoarele și mașinile agricole ale stațiunilor de mașini și tractoare pentru sporirea producției agricole.

Menținîndu-se proprietatea privată asupra pămîntului și asupra celorlalte mijloace de producție aduse de către membri în întovărășire se mențin într-o oarecare măsură vechile relații de producție. Proprietatea privată existentă în cadrul întovărășirii nu este însă identică cu proprietatea privată a micului producător care-și lucrează singur pămîntul. Proprietatea particulară care se menține în întovărășire este o proprietate de un fel deosebit.

Caracterul proprietății private din întovărășiri rezultă din aceea că pămîntul și celelalte mijloace de producție, deși rămîn mai departe în proprietatea personală a întovărășiților, sînt folosite în comun.

Dar proprietatea privată nu este singurul fel de proprietate existentă în întovărășire. Paralel cu ea ia naștere și se dezvoltă proprietatea socialistă de tip cooperatist-colectivist sub forma fondului de bază. Fondul de bază din întovărășirile agricole este purtătorul noilor relații de producție socialiste și se creează o dată cu înființarea întovărășirii, din taxele de înscriere. În mărimea fondului de bază se oglindește însuși gradul de dezvoltare a întovărășirilor. Există mai multe căi pentru sporirea fondului de bază: contribuțiile întovărășiților pentru cumpărarea de mașini și unelte agricole, animale etc., creditarea pe termen lung de către stat, etc.

Prima dintre cele trei surse de sporire a fondului de bază este o sursă internă și este cea mai importantă. În acest sens, statutul model al întovărășirilor prevede la art. 20 că „pentru mărirea fondului de bază, adunarea generală a întovărășirii, cu votul de 2/3 din totalul membrilor, poate hotărî o contribuție din producția obținută de membri pe terenurile lor din întovărășire".

Un exemplu pozitiv de felul cum își dezvoltă fondul de bază îl constituie întovărășirea agricolă „Mureșul" din Micălaca-Arad. Această întovărășire a luat naștere la 7 septembrie 1952 cu 19 familii și 39 de ha de teren. Încă din primul an de constituire, întovărășirea și-a creat un fond de bază în valoare de 3.370,70 lei. An de an această întovărășire s-a dezvoltat, iar paralel cu creșterea numărului de familii și a suprafeței a crescut și fondul de bază.

Din tabelul următor se poate vedea creșterea numărului de familii, a suprafeței și a fondului de bază pe ultimii trei ani (1954, 1955 și 1956), și se pot stabili anumite corelații între aceste trei elemente în întovărășirea despre care am amintit.

Anii	Familii		Suprafața totală ha		Fond de bază lei	
	Cifre absolute	%	Cifre absolute	%	Cifre absolute	%
1954	138	100	426	100	60.764	100
1955	158	114,49	475	111,5	95.600	157,03
1956	216	156,52	645	151,4	126.202	207,69

Pe baza cifrelor din tabel, făcînd o corelație între dinamica numărului de familii și a suprafeței se constată un raport just. Astfel, numărul de familii a crescut în 1956 față de 1954 cu 56 la sută, iar suprafața cu 51 la sută. Reiese că țăranii muncitori au intrat în întovărășire cu suprafețe mari de pămînt. Suprafața cu care țăranii muncitori intră în întovărăși-

(Continuare în pag. a 4-a)

CEREALE STATULUI

La baza Videle

La baza de recepție din gara Videle, regiunea București, vin zilnic tot mai multe căruțe cu griu contractat de către cooperativele de consum și I.C.S. Recolta. Pînă acum cîteva zile, contractanții din comunele Videle, Blejești, Crevenicu, Bucșani, Cosmești, Purani și altele, precum și gospodăriile agricole de stat Blejești și Bucșani au predat statului 275 vagoane de griu și 22.683 kg. de secară, orz și ovăz. Numai din comuna Blejești au fost predate 14 vagoane de griu din cele 22 vagoane contractate de țăranii muncitori. Petre Moldoveanu, de pildă, a predat 3.500 kg., Dincă Marin — 1.500 kg., Dumitru Stănculescu — 1500, Ioan B. Trandafir, Iulian Borțea cîte 1.000 kg. de griu și mulți alții.

Oameni condiționali

Convoiul de căruțe pline cu griu care ia în fiecare zi drumul bazei de recepție nu e altul decît cel al întovărășiților din comuna Corbu, raionul Brăila. Pînă acum, ei au predat statului în baza contractului încheiat cu cooperativa peste 10.000 kg. de griu de prima calitate.

S-au bucurat mult întovărășiții din comuna Albești, raionul Cricov, cînd au recoltat și treierat în comun cîte 1.750 kg. de griu de fiecare hectar. Se bucură și acum cînd, predînd la baza de recepție Inotești cele 4.150 kg de griu contractate, obțin însemnate cîștiguri bănești.

Foto: PICKER SEVERIN

Cum se desfășoară muncile de vară în regiunea Craiova

Pînă la data de 7 august în regiunea Craiova (în afară de Gostat) a fost treierată 41 la sută din recolta de păioase. Realizările de pînă acum nu pot fi însă considerate satisfăcătoare dacă ținem seama de data înaintată la care ne găsim și de numărul mare de forțe și mijloace de lucru existente în regiune.

În vederea intensificării ritmului treierișului a fost fixată între 4—11 august o săptămînă-record. Din păcate această chemare nu și-a găsit răsunet în tot cuprinsul regiunii Craiova. Cantitățile treierate în prima parte a acestei săptămîni sînt departe de a fi pe măsura posibilităților.

*

● În primele patru zile ale săptămînii-record au terminat treierișul 40 de gospodării agricole colective, 5 cooperative agricole de producție și 202 întovărășiri.

● Gospodăria agricolă colectivă Rojiștea din raionul Bechet a terminat treierișul. Producția realizată este de 2.100 kg. la ha.

● În ziua de 6 august în raionul Balș nu au lucrat 39 de batoze.

● Pe „Aria tineretului" din comuna Cujmir se treieră zilnic 25—26 de tone.

● În raionul Olteț viteza zilnică de lucru la treieriș s-a menținut în ultimul timp la jumătate.

DE CE STAU BATOZELE?

În ziua de 6 august, în cele 22 de raioane ale regiunii Craiova a fost treierată recolta de pe o suprafață de 10.267 de ha., ceea ce înseamnă că viteza zilnică de lucru s-a realizat în proporție de numai 65 la sută.

Dece numai atît? N-au fost condiții? Dimpotrivă. Vremea s-a menținut în general prielnică. Numeroase unități agricole de stat și cooperatiste din raioanele Cujmir, Gilort și Baia de Aramă au izbutit să îndeplinească și chiar să depășească cu mult viteza de lucru. Au fost însă și unele raioane (Turnu Severin, Balș, Băilești și altele) unde treierișul a continuat să se desfășoare cu viteza melcului.

Ce frînează bunul mers al treierișului în regiunea Craiova? În primul rînd proasta organizare a muncii pe arii. Nu rareori se întîlnesc cazuri cînd batozele lucrează cu foarte mari întreruperi și numai cîteva ore. Pe de altă parte în multe locuri garniturile de treier nu pot fi utilizate cu întreaga lor capacitate de lucru din cauza slabei calități a reparațiilor făcute la batoze. S.M.T.-urile Strehaia, Caracal, Calafat, Olari și Segarcea dețin recordul în această privință. În ziua de 6 august, bunăoară, 14 batoze aparținînd acestor stațiuni nu au lucrat din cauza stricăciunilor nici măcar o oră.

Foarte mult timp prețios se pierde la treieriș și din cauză că unele S.M.T.-uri nu asigură brigăzilor de la arii condițiile necesare bunului mers al lucrului.

Pe aria comunei Somonești o batoză a S.M.T.-ului Bibești a stat nefolosită o jumătate de zi, deoarece conducerea stațiunii nu s-a îngrijit să trimită din timp carburanții necesari. De asemenea faptul că activitatea brigăzilor de tractoare nu este controlată îndeaproape de conducerile S.M.T.-urilor dă naștere uneori la acte de indisciplină. Un tractor de la S.M.T. Poiana Mare a fost adus pentru reparații tocmai din comuna Valea cu Apă, adică din raionul Tg. Jiu în raionul Calafat, deși reparația putea fi făcută în apropiere, la atelierele de la Băilteni.

NICI ARĂTURILE NU TREBUIE NEGLIJATE

Și mai slab se prezintă în regiunea Craiova situația lucrărilor de vară ale solului. În sectorul cooperatist și individual arăturile fuseseră executate pînă acum cîteva zile numai pe 90.000 de ha din cele 350.000 planificate. Cam la fel stau lucrurile și în gospodăriile agricole de stat.

Organele agricole de la raioane și comune caută să scuze rămînerea în urmă cu pregătirea terenului, motivînd că majoritatea tractoarelor și atelajelor sînt îndreptate spre terminarea treierișului. Lucrul acesta nu este adevărat, deoarece chiar în raioanele avansate cu treierișul, unde recolta a fost cărată aproape în întregime la arii, arăturile se fac cu foarte mare încetineală. Așa, bunăoară, în raioanele Baia de Aramă și Gura Jiului suprafețele arate zilnic nu depășesc 30-50 de ha.

Ritmul slab în care se desfășoară lucrările solului se datorește în realitate nefolosirii chibzuite și în întregime a timpului și forțelor de lucru. În general se pornește de la ideia cu totul greșită că executarea arăturilor se mai poate întîrzia după ce se termină în întregime treierișul. Numai așa se poate explica de ce unele S.M.T.-uri n-au trimis nici pînă acum tractoarele să execute arături pe ogoarele unităților cu care au încheiat contracte, de ce anumite gospodării de stat ca Timna, Breasta, Cărbunești și altele nu au arat pînă acum decît 3-8 la sută din suprafață.

Pentru a pune bază trainică recoltei din anul 1958 organele agricole și de stat din cadrul regiunii Craiova au datoria să ia măsuri pentru ca paralel cu celelalte munci de sezon să fie făcute fără întîrziere și lucrările de vară ale solului.

A. DRAGANESCU

ATACUL

ŞERBAN NEDELCU

Soarele abia răsărise şi poleia pădurea cu mii de culori. Vremea era lină şi nu adia nici o pală de vînt. Pe iarbă, boabele de rouă străluceau ca nişte diamante, iar pe o tufă de gherghină, o păsărică ciugulea mărgelele roşii. Din adăpostul său, Ion Damian privi peste poiana netedă şi zîmbi: „Nici o păsărică n-ar putea scăpa de bătaia mitralierelor noastre". Numai un singur obstacol era în calea ochilor lui: o măgură de pe care ostaşii tăiaseră tufele de arţar, lăsînd doar cîteva cioturi mici şi subţiri. Nu departe de măgură, ca o potecă, se vedea iarba tăvălită. Damian se gîndi la iepurele stîrnit în timpul nopţii şi surîse: trăsese o spaimă zdravănă. Îi veni apoi în minte prizonierul mort şi se întristă. Se gîndi că o fi avînd şi el copii care-l aşteaptă acasă, ori o mamă ce plînge îndurerată. Deşi doctorul batalionului spusese că ostaşul murise de frică, Damian se simţea vinovat de moartea lui. Cum am uitat că am un pumn atît de zdravăn? se întrebă privindu-şi mîna mare şi muşchiuloasă. Se vede că iepurele şi cucuveaua mi-au purtat într-adevăr pocinogul!".

Îşi aminti apoi de prizonierul rămas în viaţă. Se nimerise să fie un ofiţer şi făcuse mărturisiri preţioase. „Sîntem un regiment de infanterie şi-am căzut într-o pungă, spusese hitleristul tremurînd de spaimă. Am primit ordin să trecem Tisa prin acest loc. Ştiam că drumul era liber şi aveam vad bun. Intrînd în pădure, am dat însă de poziţiile romîneşti. Am înţeles că ne-am înşelat, dar era prea tîrziu. Nu mai puteam nici să ne retragem, dar nici să trecem peste voi fără lupte. Am aşteptat să vină din urmă şi alte regimente dar n-a mai venit nimeni. Cred că le-au prins ruşii, ori au luat-o spre nord, să treacă prin alt vad. Deabia aseară au sosit cîteva companii răzleţe, şi-am început să ne pregătim de atac".

Mărturisirile hitleristului întăriră încrederea şi curajul ostaşilor.

— Ţineţi-vă bine, băieţi! Nemţii sînt fugari şi-ai noştri vin pe urmele lor, comunică Floruţă, în zori, ofiţerilor.

Vestea se răspîndi ca fulgerul.

— Ai auzit? Pînă la prînz vin ruşii, spuse un ostaş.

— Vin ruşii?

— Vin. Să nu-i lăsăm pe nemţi să treacă pe malul celălalt.

— Nu, nu! Îi vom sili să predea armele.

— N-o să fie uşor! Ăştia-s ca lupul cînd se vede-ncolţit şi nu mai are nici o scăpare.

„Va să zică, generalul nu-i trădător" îşi spuse înabucuros Damian. Acum îi era limpede că înaintaseră să acopere vadul prin care trebuiau să treacă hitleriştii. Aveau o misiune grea, dar importantă. „Îi vom opri. Trebuie să-i ţinem în loc pînă cînd vor veni ai noştri", murmură el.

Dimineaţa trecu liniştită. Soarele se ridică spre cumpăna cerului, printre steagurile de nori, şi încălzea pămîntul, sorbind roua. În pădure, se părea că nu-i nimeni. Deodată, în înălţimi se sparse un şrapnel, dînd naştere unui noruleţ de fum albuiu. Tunurile începură apoi să bată şi toată pădurea fu înecată de un miros greu. Un obuz căzu din văzduh şi explodă lîngă adăpostul lui Ion Damian. Altul se prăbuşi undeva, în spatele postului de comandă. Ion Damian aşteptă să se risipească fumul şi se ridică într-un cot.

— Fiţi gata, fraţilor, pregătiţi-vă armele! Acuma să te văd, Niţă, strigă el caporalului Boboc şi se culcă repede în adăpost.

Pe deasupra stufişului de arţar, şuieră înfiorător un alt obuz şi căzu în iarbă, fără să explodeze. „Vor să ne îngrozească, de-au început să tragă cu anti-tanc, ori au sfîrşit muniţiile?" zise Damian cu voce tare.

— Ai spus ceva, dom'le sergent? întrebă caporalul ridicînd capul.

Schijele zburau în toate părţile, cu un piuit înfiorător. Niţă Boboc căzu cu faţa în jos. Fără să înţeleagă ce i s-a întîmplat, se ridică anevoie, dar căzu din nou şi rămase locului, încremenit.

Nemţii trăgeau mereu. Căutînd să-şi pregătească atacul, comandanţii hitlerişti aruncaseră în luptă toată artileria. Proiectilele de toate calibrele cădeau ca o ploaie de grindină. Ion Damian nu le luă în seamă şi nu observă nici

căderea lui Niţă Boboc. Privea atent spre pădure şi sentimentul că duşmanii i se aflau în faţă, gata de a porni la atac, îi pricinuia o încordare nemărginită.

— N-o să treceţi pe-aici! În poiana asta o să vă găsiţi mormîntul! se gîndi Ion Damian. „Şi dacă totuşi vor trece? i se păru că-l îngînă o voce lăuntrică. Dacă vor călca peste trupurile voastre?".

Chipul Lisavetei îi reveni în minte. O văzu necăjită şi abătută, aşa cum se arăta în scrisoarea primită cu două zile în urmă. „Te aştept să te întorci. Mi s-a urît singură fără nici un ajutor", repetă el în gînd cuvintele învăţate pe de rost, din scrisoare. Şi iarăşi se gîndi că s-ar putea să nu se mai întoarcă în sat şi că Lisaveta va îndura şi mai multe necazuri.

Din pădure, se iviră nemţii îmbrăcaţi în uniformele lor verzi ca pielea de guşter. Trăgeau cu armele automate şi înaintau în pas viu.

— Fii gata, Boboc! Pregăteşte-ţi mitraliera şi cînd vor trece de măgură, să deschizi foc! spuse Damian, privind cum înaintau hitleriştii.

Nu-i răspunse nimeni.

— Hei, fii gata, Boboc! Trage, ordonă Damian cînd primul neamţ ajunse la măgură.

Mitraliera lui Boboc continua să stea mută. Numai Vlaicu Gheorghiu, dintr-un stufiş mai îndepărtat, slobozi o rafală trîntind doi hitlerişti la pămînt.

— Boboc, de ce nu tragi? întrebă Damian nedumerit.

Sări în adăpostul mitralierei şi tresări. Niţă Boboc zăcea cu faţa-n jos şi cu mîinile desfăcute în lături. Ion Damian înţelese dintr-o privire că Niţă nu mai avea nevoie de ajutor. Trecu repede la mitralieră şi-i dădu drumul în vijelie. Un hitlerist căzu: ceilalţi se culcară şi începură să tragă cu automatele. Damian îşi săltă capul, să vadă mai bine. Într-un boschet de răchite, în ambrazura unei mitraliere, zări deodată un obraz încruntat. „Aha", făcu el şi îndreptînd mitraliera spre neamţ, trase. În acelaşi moment, din boschet răsună o împuşcătură şi un snop de mitralieră răpăi scurt. „Nu ocheşti prost. De-ai fi tras cu un deget mai la dreapta, n-aş fi avut timp nici să zic of!" se gîndi sergentul plecîndu-şi repede capul.

— Schimbă înălţătorul la patru sute şi trage spre plopul înalt din marginea poienii! auzi Damian glasul maiorului. Ţine-i cu capul la pămînt, c-am ordonat lui Marinescu să treacă la contraatac.

Damian schimbă înălţătorul şi trase cu sete. Se auzi apoi un ura puternic şi ostaşii din compania a treia năvăliră spre hitlerişti, cu baionetele la arme. Îngroziţi de strigătele romînilor şi temîndu-se de lupta la baionetă, hitleriştii o rupseră la fugă în pădure.

— Aşa, aşa! Uraaa! strigă şi Damian, trăgînd încă o rafală în nemţii care se retrăgeau.

După trei ore, nemţii atacară din nou, dar fură respinşi şi de data aceasta. Furioşi, începură să bată şi mai aprig cu tunurile. Obuzele zburau unul după altul pe deasupra poienii. Unul căzu în faţa lui Damian şi explodă, aruncînd în aer ţărînă şi bucăţi de fier. Damian simţi o zguduitură puternică şi scăpă arma. Mitraliera lui rămăsese doar c-o jumătate de ţeavă. Se întoarse şi-şi luă pistolul, pregătindu-se să tragă din nou. Deodată, auzi strigăte:

— Vin ruşii!

— Au venit ruşii. Ia uite cum au rupt-o nemţii la fugă...

Cu automatul în mînă, Damian se ridică într-un genunchi, să vadă ce se petrece. Nu auzi explozia unui obuz căzut lîngă el. Simţi o înţepătură la spate. Se răsuci cu faţa pe jumătate la stînga. Voi să se ridice, să ceară ajutor, în nădejdea că-l vor mai putea salva, dar se prăbuşi la pămînt izbindu-se cu capul de parapet. Mai avu timp să vadă cum un soldat care alerga spre el se poticni şi căzu izbit de un glonţ. Apoi i se păru că pădurea se învîrteşte în faţa ochilor lui şi curînd o beznă adîncă învălui totul...

Fragment din romanul „Furtuna stîrneşte valurile", aflat în pregătire la ESPLA.

Ni se semnalează că...

...medicul veterinar Vlad Gheorghe, de la serviciul veterinar al raionului Zeletin, obişnuieşte să convoace la reşedinţa raionului pe agenţii veterinari din comune ori de cîte ori i se năzare. Astfel, aceştia sînt chemaţi ba să cosească şi să usuce fînul, ba să recolteze ovăzul de pe terenul secţiei agricole, ba pentru un „mic" instructaj etc. Aşa se face că agenţii veterinari stau mai mult pe la raion deşi în comune, ca, de pildă Gălvăneşti, se semnalează cazuri de îmbolnăviri la animale şi de turbări la cîini. Cînd să se preocupe agenţii veterinari de combaterea şi stîrpirea acestor boli, de vreme ce ei fac mereu naveta de la comună la raion?

(NICOLAE I. MARINESCU, corespondent).

...pe hotarul comunei Străoane de Jos, raionul Panciu, recolta de porumb promite a fi foarte bună. Păcat însă că o mare parte din această recoltă este supusă stricăciunilor de către numeroase cîrduri de porci mistreţi, care au început să distrugă porumbul. Ar fi de dorit ca organele de stat din regiunea Galaţi să iniţieze cît mai degrabă o vînătoare de proporţii mari, pentru stîrpirea mistreţilor. Din partea ţăranilor muncitori din comuna Străoane de Jos şi din comunele vecine, vînătorii vor avea tot sprijinul.

(GHIŢĂ GHEORGHE, corespondent).

...tovarăşii din conducerea cooperativei de consum a comunei Cochirleni, regiunea Constanţa, nu se interesează să organizeze pe aria de treier, situată la o mare depărtare de sat, un chioşc, unde ţăranii muncitori să poată găsi băuturi răcoritoare, ţigări, precum şi alte mărfuri de larg consum de care au nevoie. Preşedintele cooperativei, Vasile Dumitru, împreună cu contabilul, Dode Răducan, în loc să se ocupe de această problemă, îşi petrec timpul mai mult pe la reşedinţa regiunii şi a raionului, unde se răcoresc cam des cu... bere.

(NICU BORCOTA, corespondent).

Gestionar necinstit

De cîte ori avea prilejul, gestionarul Spînu Mihai de la cooperativa de consum din comuna Severineşti, raionul Turnu-Severin înşela pe cumpărători încasînd în plus sume însemnate de bani. De pildă, ţărăncii muncitoare Constanţa Herevici i-a vîndut kilogramul de peşte cu un leu mai mult decît prevede preţul oficial, iar ţăranului muncitor Petru Amza, kilogramul de salam cu 2 lei mai mult. Demascat de către ţăranii muncitori, conducerea cooperativei a luat măsuri ca acest gestionar necinstit să fie înlăturat din muncă şi diferit organelor justiţiei.

GHEORGHE BOROMETEA

„Ziua Minerului"

La 11 august, întregul nostru popor a sărbătorit „Ziua Minerului", ziua acelor care, lucrînd neobosiţi în tainiţele pămîntului, asigură cărbunele şi minereul atît de trebuincioase industriei noastre naţionale.

Minerii au întîmpinat marea lor sărbătoare vestind patriei întregi rezultatele muncii lor, rezultate care au bucurat inima fiecărui om al muncii. Sarcinile de plan pe întreaga ramură în primele şapte luni ale anului au fost nu numai îndeplinite ci şi depăşite.

Avîntul în muncă al muncitorilor şi tehnicienilor mineri, ajutorul sovietic în maşini şi utilaje, în modernizarea şi sistematizarea minelor noastre, au dat posibilitatea minerilor noştri ca să dea în primele şase luni ale anului 1957 o producţie cu peste 500.000 tone mai mare decît întreaga producţie de cărbune realizată în 1938. Producţia de minereu de fier a crescut de asemenea cu 500 la sută faţă de producţia anului 1938.

Cît priveşte viaţa minerilor, deosebirea dintre trecut şi prezent este aceeaşi ca de la cer la pămînt. S-au îmbunătăţit radical condiţiile de lucru în mine, locul tîrnăcopului, al roabei, al cailor orbi l-au luat perforatoarele mecanice, locomotivele electrice, benzile transportoare.

De „Ziua Minerului", întregul nostru popor a adresat un cald salut bravilor mineri şi le-a urat noi succese în muncă.

Îngrăşarea suplimentară la legume

Aplicarea îngrăşămintelor suplimentare chimice sau naturale la legume se face în timpul vieţii plantelor, de obicei în 2—4 etape, ţinîndu-se seama de bogăţia pămîntului, de felul culturii şi de posibilităţile pe care le are gospodăria respectivă.

Acum este momentul cel mai potrivit pentru ultima îngrăşare suplimentară la tomate, ardei şi vinete, folosindu-se cîte 80—100 kg de superfosfat, şi 50—60 kg de sare potasică la hectar. Se poate face, de asemenea, prima îngrăşare suplimentară la varza şi conopida de toamnă (cînd rozeta plantelor are 10—15 frunze), dîndu-se cîte 50—80 kg de azotat de amoniu, 80—100 kg de superfosfat şi 30—50 kg de sare potasică la hectar.

La aceste culturi cea de a doua îngrăşare suplimentară trebuie aplicată la circa trei săptămîni de la prima.

Castraveţii din cultura de toamnă se îngraşă cu 30—50 kg azotat de amoniu, 70—90 kg de superfosfat şi 30—40 kg de sare potasică la hectar.

La îngrăşarea legumelor în timpul vegetaţiei, şi îndeosebi la varză şi conopidă, pot fi folosite şi urina şi mustul de grajd. Ele se diluează amestecîndu-se cu apă în proporţie de o parte urină sau must la 5 părţi de apă.

Pentru a ajuta la sporirea producţiei, aplicarea îngrăşămintelor suplimentare trebuie făcută cînd pămîntul este îndeajuns de umed. În cazul cînd îngrăşămintele chimice se dau sub formă de praf sau granulată, împrăştierea lor se va face cu multă atenţie, ferind plantele de contactul direct cu îngrăşămintele. De regulă este bine ca îngrăşămintele să fie aplicate după un udat şi apoi, în cazul împrăştierii cu mîna, încorporate în pămînt printr-o praşilă făcută mai în faţă.

Soluţiile de îngrăşăminte se dau fie o dată cu apa de irigat, fie cu ajutorul maşinilor speciale, în şănţuleţe deschise la 8—10 cm distanţă de plante; şănţuleţele vor fi astupate îndată ce soluţia a pătruns în pămînt.

NOI FILME AGRICOLE

Scenă din „Porumbul hibrid"

Peste puţină vreme, cinematografele căminelor culturale şi caravanele cinematografice vor prezenta în faţa colectiviştilor, întovărăşiţilor şi ţăranilor muncitori, un număr de 4 filme agricole producţie 1957 a studiourilor „Alexandru Sahia".

Atît prin tematica abordată cît şi ca realizare artistică, noile producţii documentare-ştiinţifice marchează fără îndoială un serios pas înainte faţă de cele precedente. Imaginile sînt mai bine alese, ritmul mai rapid, comentariul mai viu şi în plus — ca o caracteristică generală — în pofida caracterului lor pur documentar-ştiinţific, sînt accesibile masei largi a ţăranilor muncitori.

...Un lan de porumb unduind în bătaia vîntului. Culegătorii adunînd ştiuleţii aurii. Aşa începe primul film documentar „Porumbul hibrid". Regizorul Ştefan Penu a ştiut să pună cu multă pricepere în valoare scenariul inginerilor Drăgoi Nicolae şi Deleanu Mihai.

Arătînd ce rol important ocupă porumbul — această mare bogăţie în economia ţării noastre — filmul prezintă comparativ producţia anilor 1938 — socotit ca vîrf al producţiei sub regimul burghezo-moşieresc — şi 1955 cînd s-au obţinut 2.480 de kg la ha, pe o suprafaţă de 3.600.000 ha, deci aproape 9 milioane de tone.

Diferitele utilizări ale porumbului sînt la fel de sugestiv ilustrate. În nutriţia omului: (un ceaun aburind din care se răstoarnă mămăliga, porumbul fiert, alivencile moldoveneşti etc.), în hrana animalelor, ca materie primă în industriile alimentare şi chimico-farmaceutică, în meşteşugărie, pentru uzul casnic etc.

Pe ecran apar alte imagini: harta zonelor de cultură a porumbului din ţara noastră, apoi cercetători studiind raionarea soiurilor, traducînd în viaţă deviza lui Miciurin: „Nu putem aştepta darurile naturii, sarcina noastră este de a le-o smulge".

Iată-l pe tov. Vladimir Mosneagă în laboratorul său. La staţiunea experimentală Moara Domnească, împreună cu un grup de colaboratori, el a reuşit să creeze pentru prima oară în ţara noastră porumbul hibrid.

Porumbul hibrid? Iată-l pe ogoarele gospodăriei agricole de stat Salonta. Din lan nu se vede omul călare. Peste 10.000 kg de ştiuleţi obţinuţi în condiţiile nefavorabile ale anului 1956. Acesta este porumbul hibrid, porumbul recoltelor excepţionale. Prin crearea lui s-a deschis posibilitatea dublării, ba chiar a triplării producţiei obişnuite a soiurilor raionate.

Sînt ilustrate grăitor avantajele folosirii porumbului hibrid îndeosebi faptul că permite mecanizarea completă a lucrărilor.

Numeroasele desene animate care intervin pe parcurs pentru a întări anumite părţi ale comentariului claritatea imaginii (mult sporită faţă de trecut) fac din „Porumbul hibrid" unul din cele mai reuşite filme agricole realizate de studioul „Al. Sahia".

Un mai accentuat caracter didactic îl au celelalte 3 filme ce vor intra în curînd în circuitul reţelei de difuzare. Este vorba de „Lucrări de vară în agricultură" în regia lui Ion Botăranu, consultant tehnic ing. Mihai Xenocrat, „Lucrări de iarnă în agricultură" în regia lui Emil Sîrbu, consultant tehnic ing. I. Bradea şi „Creşterea tineretului bovin", regizor Carol Mihuţ, consultant tehnic Eugen Miclea.

Este deosebit de meritoriu efortul regizorului Mihuţ, care în documentarul „Creşterea tineretului bovin" a ştiut să îmbine cu mult simţ artistic imagini strict... zootehnice cu altele în care a folosit drept fundal pentru desfăşurarea acţiunii minunate peisagii naturale.

S-ar putea reproşa totuşi filmelor prezentate o anumită uscăciune a textului, o folosire inegală a desenelor animate etc.

În general însă, aşa cum am arătat şi la început, producţia 1957 de filme agricole a studioului „Al. Sahia" marchează un serios salt calitativ, o contribuţie de preţ la transformarea socialistă a agriculturii.

S. LEONARD

„5 TRACTOARE — 500 HECTARE"

PRIMELE REZULTATE

Şi gospodăria agricolă de stat Mînăstirea din regiunea Bucureşti se numără printre cele 100 de unităţi, unde în această primăvară a luat fiinţă o brigadă experimentală pentru mecanizarea completă a lucrărilor la culturile de păioase, porumb şi furaje pe 500 de ha. Această brigadă experimentală este compusă din mecanizatorii Marin Enache, responsabil, şi Zaharia Constantin, Vasile Enciu, Constantin Zaharia, Stan Gh. Petcu şi Ion Mitea, mecanici agricoli. Atunci cînd „s-a pus pe picioare", brigada a primit un set complet de maşini ca: tractoare UTOS 26, combine, semănători, secerători-legători, cultivatoare etc. După înfiinţarea brigăzii, mecanizatorii au început să lucreze pe cele 500 de ha de teren. Primul angajament: să obţină 2.500 kg la ha la grîu, 4.500 kg la ha la porumb etc.

Pentru a culege cît mai multe amănunte despre rezultatele obţinute de brigadă pînă acum m-am deplasat zilele trecute la gospodăria mai sus amintită. Primul amănunt aflat cu acest prilej, pe care l-am înregistrat cu aceeaşi bucurie ca şi mecanizatorii brigăzii, a fost obţinerea de către brigada experimentală a 3.500 kg. de grîu în medie la ha. de pe toată suprafaţa de 130 de ha. cultivată şi a 4.500 kg. de orz la ha. de pe suprafaţa de 70 de ha. Primul angajament a fost aşa dar depăşit cu 550 de kg de grîu la ha şi cu 1.000 de kg de orz la ha. Cum a muncit brigada experimentală la cultura grîului, de a putut obţine o recoltă aşa de bogată?

— La grîu, ne spune tov. Marin Enache, responsabilul brigăzii, în primăvară am executat o grăpare pe toată suprafaţa pentru a sparge crusta formată pe semănătură. Apoi, pe o suprafaţă de 50 de ha. cu grîu, care a ieşit mai pirpiriu din iarnă, am împrăştiat îngrăşăminte chimice... În legătură cu felul în care s-a lucrat pe tarlaua cu grîu, responsabilul mi-a mai spus că recolta a fost culeasă la vremea potrivită şi numai cu combina.

De pe tarlaua unde brigada a avut grîul, am trecut pe cea însămînţată cu 200 de ha de porumb. Aici, am dat peste o adevărată pădure. Cocenii înalţi întrec cu mult statura omului şi au cîte 3—4 ştiuleţi.

Tov. Enache mi-a împărtăşit şi felul cum a lucrat brigada sa la cultura porumbului.

— Peste arătura făcută de cu toamnă, cînd s-a desprimăvărat am împrăştiat gunoiul de grajd, apoi deoarece terenul era bătătorit am mai făcut o arătură de 18—20 cm pe care am mai boronit-o de două ori. Cînd a venit vremea însămînţatului, am executat această lucrare cu semănătorile. De îndată ce firul de porumb a crescut la 8—10 cm, am trecut o dată peste toată suprafaţa cu săpele rotative, pentru a distruge buruienile şi a afîna terenul. Pe urmă am executat trei praşile. N-am uitat însă să facem porumbului şi polenizare suplimentară artificială. În urma acestor lucrări porumbul a crescut viguros şi a legat rod bogat, de aceea sîntem siguri că în toamnă vom scoate nu 4.500 de kg la ha cît ne-am angajat, ci în jurul a 6—7 mii de kg.

Tovarăşul Enache mi-a mai spus că în scurtă vreme de cînd a luat fiinţă brigada experimentală toate lucrările s-au făcut numai mecanizat. În acest timp ei au reuşit să obţină multe economii la carburanţi şi mai ales la forţa de lucru. Despre acest lucru date mai amănunţite am aflat apoi de la tov. ing. G. Brădescu, mecanicul şef al gospodăriei. Tovarăşul Brădescu mi-a spus că de la înfiinţare şi pînă acum brigada experimentală a reuşit să facă economii de peste 5.000 de kg numai la motorină. La cultura porumbului, de pildă, brigada a făcut economii de peste 83.000 lei. Cum se explică aceasta? Dacă cele 3 praşile s-ar fi făcut manual ar fi fost nevoie de 4.800 zile-om, ceea ce ar fi costat 111.800 lei. Prăşindu-se însă mecanic, cu cele 5 tractoare, au fost necesare numai 6 zile care au costat doar 28.800 lei. Beneficii mari au fost aduse gospodăriei şi la recoltatul păioaselor. Bunăoară, recoltîndu-se toată suprafaţa numai cu combinele, s-au cheltuit doar 9.800 lei în loc de 60.000 lei, cît ar fi costat dacă s-ar fi recoltat manual. Economii însemnate s-au mai făcut şi la recoltatul celor 100 de ha. cultivate cu lucernă etc.

Din cele spuse mai sus reiese clar că primele rezultate obţinute de brigada experimentală din gospodăria de stat Mînăstirea pledează pentru extinderea acestei forme noi de organizare a muncii brigăzilor de tractoare şi în alte unităţi agricole de stat.

GH. BACIU

SATIRA ŞI UMOR

VRĂBIOIUL

de N. MIZIN

Vrăbioiul cu-nglmfare
Se-nfoia în guşă tare:
— „Muică, ce asemănare
Am eu cu-o privighetoare...!
Am şi eu ca dînsa pene:
Chiar cînd zbor, îi seamăn, nene,
Şi la ochi şi la figură".
Şi „cînta" cu gura şură...
Pîn' i-a spus un sturz: „Vecine!
Negreşit, îi semeni bine
Doar atunci cînd taci din gură".

În romîneşte de
G. DEMETRU PAN

Brigadierul Suciu Traian de la gospodăria colectivă din comuna Crîţ, raionul Rupea, în loc să sprijine efectiv campania de recoltări şi să fie în mijlocul colectiviştilor, mare parte din timp o petrece la restaurantul din comună.

Brigadierul: — De ce-aţi fi venind atîţia după mine? La recoltat cine-a mai rămas?...

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Găinării... cu nişte porci!

Am fost de curînd prin raionul Arad şi treburile m-au dus întîmplător şi prin comuna Misca. Fiindcă nu prea cunoşteam locurile, iar uliţele care se deschideau la tot pasul mă puneau în mare încurcătură, am rugat pe primul sătean ce mi-a ieşit în cale să-mi arate cum să ajung la sfatul popular.

— N-aţi mai fost pe la noi? Omul din faţa mea, un bătrînel binevoitor şi destul de vorbăreţ, mă cercetează curios încercînd probabil să ghicească cu ce treburi am venit pe la el prin sat.

— Apăi, continuă el, mergeţi aşa drept înainte şi după ce-ţi vedea o casă cu şopru vopsit, urmează clădirea sfatului. Dacă o să auziţi guiţături să ştiţi că n-aţi greşit.

— Şi nu scrie nimic la intrare? întreb eu.

— Scrie, dar tot la guiţat e mai bine să fiţi atent. C-aşa e mai sigur.

— Dar oare pe tovarăşul preşedinte l-aş putea găsi acuma? îl întreb eu îngrijorat.

— Îl găsiţi... că amu e doar vremea cînd aduce mîncare la porci, — îmi spune bătrînul.

— Deci aveţi şi crescătorie? Bravo!

— Apăi noi n-avem crescătorie, da are tovarăşul preşedinte că-şi ţine porcii la sfat.

— La sfat? De ce? întreb eu mirat. Nu poate să-i ţină acasă?

— Nu, îmi răspunde prompt bătrînul, c-atunci ar fi prea departe de sfat.

Povestea aceasta devenea, orice s-ar spune, încîlcită. Mă întrebam chiar dacă bătrînul n-avea cumva chef de glumă.

— Şi ce legătură au porcii cu sfatul?

Bătrînul zîmbeşte tainic şi începe să-mi explice.

— Se cunoaşte că nu sînteţi de pe aici, altfel aţi vedea şi singur că are o legătură. În primul rînd, dacă i-ar ţinea acasă, preşedintele nostru ar trebui să-şi hrănească porcii din hambarul lui.

— Dar aici, la sfat?

— Ehe, aici se schimbă socoteala: îi hrăneşte din tainul animalelor de reproducere. Pricepeţi acum?

— Şi ce spune îngrijitorul de la grajduri de treaba asta?

Bătrînul cugetă puţin, schimbă bastonul de pe un braţ pe altul, apoi îmi răspunde:

— Îngrijitorul? Ce să spună? Nimic. Puţin îi pasă. El n-are grijă decît de porci. Vrea să se afle bine cu preşedintele.

— Dar vice-preşedintele? întreb eu mai departe, încercînd să descopăr înfiripat pe cineva care să se fi revoltat de această mîrşăvie. Vice-preşedintele n-are nimic de zis? Cum poate să tolereze o asemenea situaţie?

— Te-nşeli, tovarăşe. Nu-i tovarăşul Drăgan omul care să tolereze asemenea fapte. Îţi pot spune chiar că a şi luat măsuri...

— Ce fel de măsuri? Tovarăşul meu de drum se opreşte puţin locului. În primul rînd a făcut un drum care duce de la el de acasă, prin grădini, pînă la grajdul comunal.

— Şi ce legătură are drumul cu măsurile?

— Are, mă întrerupe furios bătrînul, fiindcă în felul acesta vice-preşedintele cară şi el mai uşor acasă din raţiile ce se cuvin bietelor animale de reproducere. Aşa-i la noi deocamdată, dar cred că n-o să mai ţină mult. Trebuie să se apuce cineva să facă lumină în treaba asta.

Despărţindu-mă, l-am asigurat pe bătrîn că se vor găsi neîndoielnic oameni care să cerceteze toate cele ce se întîmplă astăzi în Misca.

LUCIAN DRAJNA

(după o corespondenţă a lui Zăhai Anton)

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

VEȘTI din raioanele în prag de cooperativizare

SUCCES

Intre 3—5 cereri se depun zilnic pe biroul lui Stan Paraschiv, președintele comitetului executiv comunal din Cocora. Sînt cereri prin care țăranii muncitori cer să fie primiți în gospodăria colectivă sau întovărășirea agricolă. In comună ființează gospodăriile colective „23 August" și „1 Mai" precum și 3 întovărășiri agricole. Comuna este cooperativizată în proporție de peste 75 la sută. Succesele obținute aici în cooperativizarea agriculturii — ca și în celelalte comune din raionul Urziceni — apropie tot mai mult ziua cînd nici un țăran muncitor din cuprinsul raionului nu va mai munci de unul singur.

IN FRUNTE

In 6 comune din raionul Murgeni, regiunea Iași, s-a terminat complet cooperativizarea agriculturii. Acestea sînt: Găgești, Murgeni, Dodești, Schimeni, Bănești și Mălușteni.

Pînă mai zilele trecute, procentul de cooperativizare pe întreg raionul era de 93.4 la sută. Cu siguranță că la data apariției acestei știri, cifra de mai sus nu va mai corespunde situației de pe teren.

Avîntul pe care l-a luat cooperativizarea agriculturii raionului va face ca în curînd să anunțăm: „In raionul Murgeni cooperativizarea agriculturii s-a terminat".

DUPA UN AN

Peste puțin timp, se împlinește un an de cînd cîțiva țărani muncitori din comuna Cîrna, raionul Gura Jiului, au format prima cooperativă agricolă de producție cu rentă din regiunea Craiova.

In scurtă vreme numărul cooperativelor a început să crească. Pînă acum în întreaga regiune sînt 34 de asemenea unități. 10 dintre ele sînt în raionul Gura Jiului, apropiind astfel și mai mult ziua deplinei cooperativizări a acestui raion.

Două brigăzi—două rezultate diferite

Principala formă de organizare a muncii în gospodăria agricolă colectivă este brigada permanentă de producție, căreia i se repartizează teren, animale, mașini și unelte pentru întreg ciclul de producție. Practica a arătat că de felul cum este organizată brigada și cum își îndeplinește ea sarcinile depinde în mare măsură realizarea unei producții sporite la hectar.

Gospodăria agricolă colectivă „Scînteia" din raionul Călmățui are nouă brigăzi: șase de cîmp, una legumicolă, una viti-pomicolă și alta zootehnică. Fiecărei brigăzi de cîmp i s-au repartizat cîte 347 ha de pămînt și 100 brațe de muncă.

Deși toate brigăzile au aceleași condiții și posibilități, rezultatele obținute de ele sînt deosebite.

Așa, de pildă, brigada a IV-a condusă de Ștefan Gorgan a fost întotdeauna fruntașă în muncile agricole. Brigada aceasta a obținut 1.550 kg de grîu la ha, în timp ce brigada condusă de tov. Mihai Chioru a realizat la aceeași unitate de suprafață o producție mai mică cu 100 de kg față de brigada a IV-a.

Iată pe scurt cum a lucrat brigadierul Ștefan Gorgan de a obținut asemenea rezultate îmbucurătoare. Brigada sa muncește totdeauna după plan de muncă. Ca șefi de echipă, brigadierul a ales pe cei mai harnici și pricepuți colectiviști: Mușat Bologan, Gică Pungă, Fane Popescu, care se bucură de mare încredere în fața tovarășilor lor de muncă. După ce primea sarcinile de la consiliul de conducere, brigadierul se sfătuia cu șefii de echipe în privința împărțirii muncii și a executării lucrărilor. Ștefan Gorgan tratează de la egal la egal pe membrii brigăzii sale. El nu admite lucrări de proastă calitate. Cînd cineva nu făcea lucrări bune sau nu avea grijă de avutul obștesc, brigadierul cerea consiliului de conducere să aplice sancțiunile statutare. Colectiviștii Mircea Sterinescu, Aneta I. Mirea, Mihai Trifu și alții au fost puși de brigadier să refacă prașila, iar consiliul de conducere le-a scăzut acestora cîte o zi-muncă pentru lucrări de proastă calitate. Sancțiunea a fost bine venită. De la aplicarea ei nu s-au mai întîmplat abateri de la disciplina muncii.

Evidența corectă a zilelor-muncă și buna conlucrare între brigada de cîmp și cea de tractoare a contribuit, de asemenea, ca brigada lui Ștefan Gorgan să fie prima pe gospodărie în organizarea muncii. Această brigadă a obținut cu mai puține zile-muncă producții mai mari decît celelalte.

Cu totul altfel stau lucrurile în brigada a V-a, unde munca a fost slab organizată. Mult timp s-a muncit de-a valma, fără plan. De aceea, cînd se executau lucrări de proastă calitate, brigadierul nici nu știa pe cine să tragă la răspundere. Brigadierul, precum și șefii de echipă se lăsau influențați de către unii colectiviști ca Gheorghe Mocanu, Gheorghe Dragomir și Cornea Mirea, care alergau numai după munci ușoare și după multe zile-muncă. Această tendință a fost încurajată de însuși brigadierul Mihai Chioru, care îi lăsa pe colectiviști să-și aleagă singuri locul de muncă. Dar nu numai atît. Normarea muncii era făcută după ochi sau pe baza declarațiilor celor în cauză. Uneori, lucru și mai grav, brigadierul trecea cu bună știință zile-muncă unor colectiviști care nici măcar nu merseseră la cîmp. Așa a fost cazul fiului său, Aurel Chioru, căruia i s-au trecut în fișa de evidență 4,25 de zile-muncă, fără ca acesta să le fi efectuat. Atitudinea părtinitoare precum și munca de-a valma au creat nemulțumiri.

Datorită acestor stări de lucruri brigadierul nu a putut mobiliza pe toți colectiviștii la muncă. Participarea la lucru fiind de numai 75 la sută, muncile agricole s-au executat cu întîrziere. Recoltarea mazărei a întîrziat, de pildă, cu trei zile. La fel s-a întîmplat cu prășitul porumbului și recoltatul grîului.

Punînd față în față felul de muncă și rezultatele obținute de cele două brigăzi reiese clar că între ele există o mare deosebire.

Diferența de recoltă la ha a făcut ca pe tarlaua lucrată de brigada a V-a gospodăria să aibă pierderi foarte mari. Și trebuie ținut seama că brigada lui Mihai Chioru a consumat, repet, datorită deficiențelor arătate, mai multe zile-muncă decît brigada lui Ștefan Gorgan.

Că se vor lua măsuri pentru îmbunătățirea muncii brigăzii a V-a nu încape îndoială. Conducerea gospodăriei colective trebuie însă să aplice și retribuirea suplimentară. Astfel membrii brigăzii a IV-a vor putea fi răsplătiți după merit, iar celelalte brigăzi vor fi stimulate să-și organizeze mai temeinic munca.

Ing. C. DAVID

Invățăminte pentru viitor

In aceeași comună — Chișcani din raionul Brăila — ființează o gospodărie colectivă și întovărășirea „Vasile Roaită". La ambele unități s-a terminat de curînd treierișul grîului. Intovărășiții au constatat cu amărăciune că de pe o suprafață la fel de mare colectiviștii au scos cu 123.225 kg de grîu mai mult decît ei.

Paguba nu mai poate fi scoasă, amărăciunea va trece și ea, dar întovărășiții nu trebuie să uite învățămintele ce se desprind din această întîmplare.

Că lucrurile nu aveau să stea bine pentru membrii întovărășirii s-a întrevăzut încă din toamnă. Colectiviștii terminaseră de mult însămînțatul grîului, pe cînd întovărășirea nici nu începuse, deși se apropia sfîrșitul lui octombrie. Cînd, în sfîrșit, întovărășiții au pus sămînța în brazdă, bobul n-a găsit un pat germinativ bun în pămîntul uscat, lăsat netăvălugit. Rezultatul? Grîul a răsărit tîrziu și neuniform. Frigul iernii l-a găsit rar și plăpînd.

A venit primăvara. Cei mai mulți dintre întovărășiți au privit cu indiferență semănătura slabă, abia răsărită. Nici tehnicienii raionului n-au găsit de cuviință să-i îndrume pe întovărășiți pentru ca aceștia să poată îndrepta situația. Dacă atunci, în primăvară, s-ar fi aplicat îngrășăminte chimice, grîul s-ar fi dezvoltat viguros și ar fi fost salvat. Dar așa! In perioada de formare a bobului au început căldurile. A apărut fenomenul de pălire — șiștăvire. Rezultatul s-a văzut. Calculată la prețul de contractare, valoarea grîului pierdut de întovărășire se ridică la suma de lei 148.000. E o lecție pe care întovărășiții au plătit-o scump.

Se apropie semănatul grîului. Mai mult ca oricînd, ei trebuie să tragă acum învățăminte din această lecție. Invățăminte sînt obligați să tragă, de asemenea inginerii și tehnicienii agronomi, cărora nu le poate fi indiferentă soarta recoltei de care și ei sînt răspunzători.

D. CONSTANTIN

Din întovărășire în gospodărie colectivă

De curînd, 20 familii de întovărășiți din satul Lacul Sărat, raionul Brăila, au făcut cereri pentru a înființa o nouă gospodărie colectivă.

Printre cei înscriși sînt: Grădișteanu Vasile, Bogdan Pandele, Cristache Bogdan și alții. Ei fac parte și din comitetul de inițiativă. In curînd vor fi colectiviști.

TASLĂOANU V.
corespondent

STRÎNG FRUCTELE PENTRU FRUCT-EXPORT

Membrii multor unități agricole cooperatiste string fructe pe care le livrează organizațiilor comerciale. Astfel, întovărășiții din comuna Glodeni, raionul Bacău, au predat Fruct-exportului peste 3.500 kg de vișine pentru care au primit aproape 8.000 lei. Aceleiași organizații i-au vîndut fructe, în special zarzăre, și întovărășiții din comuna Ciocani, raionul Bîrlad.

Valorificarea fructelor de către membrii întovărășirilor se face cu deosebit succes în mai toate comunele din Moldova.

GH. POPIAC și V. IOSIF
corespondenți

Magazinul gospodăriei colective

Grădina de legume a gospodăriei agricole colective din Contești, raionul Zimnicea, este deosebit de frumoasă. Producția de legume și zarzavaturi întrece așteptările colectiviștilor.

In afară de zarzavaturile pe care le predăm statului pe bază de contract și cele necesare pentru nevoile colectiviștilor, gospodăriei îi mai rămîne un mare surplus de produse. Surplusul este valorificat de gospodărie prin magazinul deschis de curînd în comună. Magazinul pentru desfacerea produselor gospodăriei este zilnic aprovizionat din abundență cu roșii, vinete, varză, castraveți, ceapă, usturoi etc.

Mulți dintre cumpărătorii magazinului își manifestă dorința de a intra în gospodărie.

IONEL P. TRIFU
corespondent

GRÎU NOU-PÎINE NOUĂ

Colectivistul Alexandru Neață din Suhaia, raionul Zimnicea, rupe în două, potrivit unui vechi obicei, prima pîine din grîu nou.

Oamenilor muncii de la orașe cît mai multe produse lactate

● In urmă cu cîteva luni țăranii muncitori din comuna Ponor, raionul Aiud, s-au angajat să livreze statului pînă la sfîrșitul lunii august cantitatea de 20.000 litri lapte de vacă și oaie. Organele cooperativei și ale I.C.L.-ului din comună au desfășurat în rîndul producătorilor o muncă susținută pentru a-i lămuri să livreze la timp cantitățile contractate. Ca urmare, pînă la 30 iulie, au fost livrați peste 23.000 litri de lapte. Printre cei care s-au achitat cu cinste de obligațiunea contractuală se numără țăranii muncitori Vlad Aurel, Toma Ion, Herdea Gheorghe și alții.

IOSIF BARB
corespondent

● Mari cantități de lapte livrează statului pe bază de contract și crescătorii de animale din comuna Bocșa Vasiovei, raionul Reșița. Avînd ca principală îndeletnicire creșterea animalelor, țăranii muncitori de aici printre care: Teodor Crăciun, Cornel Grindeanu, Silvia Asan și alții au contractat spre a livra pe anul în curs între 1000 și 2000 litri de lapte. Pînă acum la centrul de colectare a laptelui din această comună s-au și vîndut de către producători cu peste 2.000 litri de lapte mai mult decît prevede planul.

MARE EMANOIL
corespondent

SPRIJIN DE NADEJDE

Treburile gazetărești m-au mînat zilele trecute printre vrednicii mecanizatori de la S. M. T. Castelu. Cu acest prilej mi-am dat seama o dată mai mult că sporirea numărului lucrărilor mecanizate, făcute bine și la timp, contribuie în cea mai mare măsură la dobîndirea unor recolte bogate și prin aceasta la atragerea țărănimii muncitoare pe făgașul agriculturii noi, socialiste.

Stațiunea de mașini și tractoare Castelu are în raza sa de activitate în cele 7 comune și sate tot atîtea gospodării colective și întovărășiri. An de an numărul lucrărilor mecanizate executate de tractoriștii pe terenurile unităților ce le deservesc a crescut; a sporit, de asemenea, volumul acestor lucrări. De unde în primii ani S.M.T.-ul nu executa cu mașinile decît lucrările de bază ale solului, s-a ajuns ca în anul acesta tractoriștii de la S.M.T. Castelu să execute mecanizat toate lucrările la cultura cerealelor păioase. Și la prașitoare, și îndeosebi la cultura porumbului, colectiviștii și întovărășiții au primit sprijinul S.M.T.-ului, care a executat arătura, însămînțatul și a combătut dăunătorii cu chimicale — acțiune ce a fost efectuată tot cu mașinile. Deosebit de arătură, grăpat, discuit, cultivație, semănat, administrare de îngrășăminte chimice, recoltat și treierat, tot cu ajutorul mașinilor s-a făcut plivitul chimic al grîului, orzului și ovăzului, folosindu-se în acest scop cele 6 mașini P.N.S.

Cît privește prășitul, în anul acesta S.M.T. Castelu a executat 2 prașile mecanizate pe suprafața de 2.220 de ha, cultivate cu porumb și floarea-soarelui. Ba, mai mult, la colectiva din Siminoc, tractoriștii au prășit mecanizat porumbul de 3 ori. O atenție deosebită au acordat tehnicienii agronomi și executării polenizării artificiale suplimentare la porumb și floarea-soarelui. In această acțiune frumoase rezultate a obținut ing. C-tin Haras de la gospodăria colectivă Cuza Vodă, care a lămurit pe colectiviști să castreze și să polenizeze suplimentar culturile de porumb, iar la floarea-soarelui au făcut polenizarea artificială, aducînd în preajma lanurilor coloniile de albine ale colectivei.

De remarcat este faptul că mecanizatorii S.M.T.-ului mai execută mecanizat încă un mare număr de lucrări, printre care: desțelenitul, desfundatul pentru vii, selectatul, ajută gospodăriilor colective la efectuarea diferitelor transporturi etc.

De asemenea în legumicultură, viticultură și zootehnie, tractoriștii S.M.T.-ului execută diferite lucrări cu ajutorul mijloacelor mecanizate. In legumicultura, de pildă, stațiunea efectuează cu ajutorul pompelor de 4 și 6 țoli, acționate de motoare stabile și electromotoare, irigatul grădinilor de zarzavat ale gospodăriilor colective din Cuza Vodă și Nisipari. In sectorul zootehnic, stațiunea ajută pe colectiviști la măcinatul cerealelor (la gospodăria agricolă colectivă Castelu funcționează o moară cu ciocane, acționată de un electromotor) cît și la însilozarea furajelor. Anul trecut cu o tocătoare specială și o batoză reformată transformată în tocătoare, S.M.T.-ul a însilozat mai mult de 500 tone de furaje la gospodăriile colective din Siminoc, Cuza Vodă și Nisipari.

Despre calitatea lucrărilor efectuate de mecanizatorii de la S.M.T. Castelu nu se pot spune decît cuvinte de laudă. In această privință stau mărturie scrisorile de mulțumire adresate de colectiviștii și întovărășiții din Siminoc, Cuza Vodă, M. Kogălniceanu, Castelu și Nisipari. Nici o lucrare efectuată nu a fost respinsă la recepție.

Dar activitatea stațiunii nu s-a redus numai la efectuarea lucrărilor agricole stabilite prin contract. Ascultînd sfaturile inginerilor și tehnicienilor S.M.T.-ului, colectiviștii și întovărășiții s-au convins că un factor important care contribuie la obținerea de recolte bogate este și calitatea semințelor. In acest scop ei au folosit la semănat numai semințe selectate, cu o mare putere de germinație și străbatere. Porumbul, bunăoară, a fost însămînțat pe cele 2.600 de ha în gospodăriile colective numai din soiuri hibride indigene sau de import.

Pe tot timpul perioadei muncilor agricole, ca și între acestea, personalul agrotehnic al stațiunii, sub îndrumarea și controlul conducerii stațiunii (director ing. Aurel Pop), a sprijinit unitățile agricole socialiste în toate ramurile de activitate, insistînd îndeosebi asupra dezvoltării ramurilor anexe ca: oieritul, stupăritul, grădinăritul, creșterea porcilor, pomi-viticultura. De asemenea, agronomii au ajutat mult gospodăriile colective în care lucrează la întocmirea planurilor de perspectivă privind dezvoltarea multilaterală a acestora. Tot agronomii au înființat loturi de hibridare în suprafață totală de 115 ha la gospodăriile colective din Nisipari, Cuza Vodă, M. Kogălniceanu și Siminoc. In acțiunea de îndeplinire a planului de perspectivă, la gospodăria colectivă din Cuza Vodă s-au plantat 12 hectare cu viță nobilă, obținîndu-se o prindere de 93—95 la sută.

Stațiunea a acordat sprijin colectiviștilor și întovărășiților și prin corpul său de contabili. Contabilii S.M.T.-ului au ajutat pe socotitorii din gospodăriile colective și pe secretarii-casieri ai întovărășirilor agricole în punerea la punct a evidenței și alte lucrări cu caracter financiar gospodăresc.

Executînd lucrările agricole la unitățile socialiste din raza de activitate în timpul optim și potrivit regulilor agrotehnice, în campania de primăvară S.M.T. Castelu și-a depășit planul de producție cu 3,5 la sută, executînd în total 12.593 de hantri.

In actuala perioadă a muncilor de vară, vrednicii mecanizatori au zorit terminarea la vreme a recoltatului. Cu cele 9 combine și 26 de secerători-legători, ei au strîns într-un timp scurt recolta de cereale păioase de pe 3.120 de ha., planul pe fiecare secerătoare fiind depășit în medie cu 100 la sută. In prezent mecanizatorii dau zor să termine și treierișul. In obținerea acestor rezultate pot fi dați exemplu mulți mecanizatori fruntași. Unii din ei, ca de pildă Neagu Ilie și Iuliu Haralambie, și-au depășit pînă în prezent planul anual de producție cu procente variind între 25—100 la sută.

Recoltele dobîndite de unitățile agricole socialiste din raza de activitate a S.M.T.-ului Castelu sînt bune, cu toate neajunsurile pricinuite de ploile și furtunile venite tocmai în preajma secerișului. Astfel, la grîu, colectiviștii din Nisipari și M. Kogălniceanu au obținut în medie o producție de peste 1.800 de kg la ha, iar cei din Siminoc și mai mult: 2.000 de kg. la ha. Și porumbul promite o recoltă bogată.

Fără îndoială că la opera de transformare socialistă a agriculturii raionului Medgidia, care la data de 1 februarie se prezenta în întregime cooperativizat, a contribuit într-o măsură însemnată și munca rodnică a tractoriștilor S.M.T.-ului Castelu. In prezent numeroase familii de întovărășiți intră în marea familie a colectiviștilor. Satul Cuza Vodă, de pildă, este astăzi complet colectivizat. In raza de activitate a S.M.T.-ului Castelui colectivizarea cuprinde acum un procent de aproape 85 la sută din numărul țăranilor muncitori.

Sprijinul acordat de S.M.T. Castelu unităților cooperatiste din raza sa de activitate a făcut ca acestea să se întărească mereu, atît din punct de vedere economic cît și organizatoric. Se poate spune pe drept cuvînt că stațiunea de mașini și tractoare Castelu este un adevărat organizator al producției agricole în raza sa de activitate.

I. LESEANU

DISCUȚII: In Bărăgan grîul de toamnă trebuie semănat între 1-20 octombrie

Cîmpia Bărăganului este caracterizată în general prin toamne uscate și călduroase, ierni geroase, lipsite de zăpadă, și veri secetoase, bîntuite de vînturi puternice. In aceste condiții climatice — așa cum se va vedea în cuprinsul articolului — alegerea momentului optim pentru însămînțarea grîului de toamnă prezintă o mare importanță pentru obținerea unor recolte mari și constante.

Problema stabilirii intervalului cel mai potrivit pentru semănatul grîului a constituit pentru inginerii și tehnicienii stațiunii noastre obiectul unor îndelungate și atente cercetări. Timp de nouă ani (1936—1942 și 1950—1951) s-au făcut experiențe în care grîul a fost semănat din 10 în 10 zile, începînd de la 1 septembrie și pînă la 1 decembrie, indiferent de temperatura și de umiditatea solului la adîncimea de semănat. Din observațiile făcute asupra grîului în timpul perioadei de vegetație s-a constatat că la toate variantele semănate între 1—20 octombrie, înspicatul plantelor s-a făcut aproape în același timp, cu toate că grîul a răsărit la date diferite. Pentru aceeași perioadă de însămînțare coacerea a avut loc aproape în toți anii între 20—25 iunie, ceea ce înseamnă că formarea bobului nu a corespuns cu timpul călduros și uscat, care se manifestă în mod obișnuit în Bărăgan începînd de la 15—20 iunie.

Pe de altă parte, analizînd datele de producție, constatăm că **în Bărăgan grîul de toamnă dă cele mai mari recolte cînd este semănat în octombrie și mai ales în a doua decadă a acestei luni.**

★

Din 7 ani cercetați (1936—1942) numai într-unul singur semănatul grîului în perioada 15—30 septembrie a asigurat un spor de 182 kg la hectar față de cel semănat între 10—20 octombrie. Insămînțatul mai tîrziu, în noiembrie, a dus la micșorarea recoltei (în medie pe 5 ani) cu 508—750 kg la hectar și uneori la compromiterea totală a recoltei.

Intervalul cuprins între 10—20 octombrie oferă cele mai potrivite condiții necesare vieții grîului în primele faze de creștere. In această perioadă temperatura medie a aerului se menține în jur de 12-13° C, iar umiditatea solului este sporită datorită ploilor care cad în general către sfîrșitul lunii octombrie. In astfel de condiții grîul răsare repede și uniform, crește normal și adună mari cantități de substanțe hrănitoare de rezervă în nodul de înfrățire. Grîul semănat în acest interval își încheie vegetația de toamnă în jurul datei de 15—20 noiembrie, adică în 45 de zile de la semănat. El vegetează într-o perioadă cînd temperatura medie este sub 10° C, temperatura potrivită pentru înfrățirea și călirea plantelor. In același timp și condițiile pentru trecerea stadiului de iarovizare sînt mai prielnice.

Să vedem acum ce se întîmplă dacă grîul este semănat mai de timpuriu, în septembrie, sau tîrziu, în noiembrie.

Dacă solul are destulă apă, grîul însămînțat în septembrie răsare și crește foarte puternic, datorită temperaturilor ridicate (peste 15° C), consumînd substanțe hrănitoare adunate în loc să le depoziteze ca rezervă în nodul de înfrățire. Datorită acestui fapt, plantele vor avea o rezistență foarte slabă peste iarnă. In Bărăgan toamnele sînt de obicei călduroase și lipsite de ploi, iar semănăturile de toamnă se fac obișnuit într-un pămînt uscat. Umiditatea insuficientă din sol face ca boabele de grîu semănate în septembrie să încolțească în parte, fără să poată răsări, și după cîtva timp pier. Așa s-a întîmplat, de pildă, în toamna anului 1953 în regiunea Galați și restul Bărăganului, cînd suprafețe întinse cu grîu semănat prea de timpuriu au trebuit să fie reinsămînțate în primăvară.

In același timp grîul semănat devreme, în septembrie, este supus și atacurilor muștei de Hessa (Mayetiola destructor) a cărei prezență s-a semnalat în repetate rînduri pe culturile semănate de timpuriu.

Semănatul tîrziu al grîului, în noiembrie, duce la o înrădăcinare slabă a plantelor, care intră în iarnă rău crescute și înfrățite, sau chiar incomplet răsărite. Ele nu au posibilitatea să adune substanțele hrănitoare necesare pentru a-și mări rezistența la ger, nu se călesc, iar iarovizarea se face anormal din cauza temperaturilor cu mult sub 0° C. In acest caz iarovizarea se continuă primăvara, astfel încît producția este determinată de condițiile climatice din acest anotimp. Dacă primăvara va fi rece și prelungită, iarovizarea se va face normal și ne putem aștepta la o producție bună. Cum însă în Bărăgan primăverile sînt în general scurte și uscate, semănăturile tîrzii de toamnă se dezvoltă întotdeauna încet și dau recolte slabe.

Un alt neajuns al semănatului tîrziu îl prezintă în primăvară fenomenul de descălțare a culturilor intrate în iarnă slab crescute și înfrățite. Datorită diferențelor mari de temperatură de la zi la noapte, plantele se dezrădăcinează și numai aplicarea unor lucrări speciale (îngrășare, tăvălugit etc.) poate salva culturile de la pieire. In primăvara anului 1956 toate culturile de toamnă semănate tîrziu (noiembrie și decembrie) au fost puternic dezrădăcinate, unele din ele fiind în întregime compromise.

Nu putem vorbi despre epoca de însămînțare a grîului fără să amintim de un fenomen care apare aproape în fiecare an în cîmpia Bărăganului, și anume despre pălirea grîului. Pălirea duce la o șiștăvire a boabelor, pricinuind astfel o scădere simțitoare a producției. Pagubele produse de pălire diferă în funcție de condițiile climatice ale anului respectiv și sînt foarte mari atunci cînd umiditatea solului este redusă. Fără îndoială că — așa cum am arătat la început — semănatul la timpul potrivit micșorează intensitatea pălirii dar nu înlătură în întregime pierderile de recoltă. Pentru scăderea pagubelor produse de pălire, un rol foarte important îl au culturile premergătoare, densitatea plantelor pe m.p., felul, cantitatea și modul de aplicare a îngrășămintelor chimice și îndeosebi lucrările menite să păstreze la îndemîna plantelor o cantitate cît mai mare de apă.

In Bărăgan începînd de la 15 iunie se înregistrează temperaturi foarte ridicate (care uneori ating pe sol 50—60° C.). In același timp bîntuie un vînt cald dinspre miază-zi. In aceeași perioadă, cînd bobul de grîu sau de orz se găsește în faza de formare sau de coacere în lapte, dacă solul nu are suficientă umiditate, plantele nu pot înlocui cantitățile foarte mari de apă care se pierd prin evaporare și transpirație, tulpinile lor se usucă fiind încă verzi, iar bobul rămîne incomplet format (șiștav).

In anul acesta valul de căldură care s-a abătut asupra centrului Bărăganului între 10—20 iunie a provocat mari pagube culturilor cerealiere. Cele mai mari scăderi de producție s-au semnalat la stațiunea noastră la cultura grîului semănat după ierburi perene și porumb; mai mici au fost pierderile la grîul semănat după mazăre și deloc la cultura semănată după ogor negru. La grîul semănat după ierburi, producția a scăzut cu mai mult de 50 la sută, obținîndu-se 700—800 kg la ha în loc de 2.000—2.500 kg la ha cît se aștepta.

Aplicarea îngrășămintelor fosfatice și azotoase pe fazele de vegetație și după nevoia grîului a grăbit coacerea plantelor și le-a ferit de consecințele dăunătoare provocate de căldură, mărind producția cu 400—600 kg la ha față de varianta fără îngrășăminte, atît timp cît planta premergătoare a fost porumbul cît și atunci cînd grîul a urmat după el însuși sau după altă păioasă.

Potrivit observațiilor făcute atît în stațiunea noastră cît și în unele unități agricole de stat și cooperatiste din împrejurimi (gospodăria agricolă colectivă Jegălia, gospodăria agricolă colectivă Perișorul și gospodăria agricolă colectivă T. Vladimirescu etc.) cele mai mari pierderi prin șiștăvire s-au înregistrat la toate culturile care se găseau în faza de coacere în lapte a bobului sau spre sfîrșitul perioadei de formare completă a lui. Aceste culturi proveneau din semănături tîrzii.

Ținînd seama de cele arătate pînă acum, putem spune că pentru Cîmpia Bărăganului datele limitative pentru însămînțatul grîului de toamnă sînt cuprinse între 1—20 octombrie. Fără îndoială că acest interval nu trebuie interpretat de către țăranii muncitori și inginerii și tehnicienii de pe teren ca ceva rigid, șablon. Alegerea momentului cel mai potrivit pentru însămînțarea grîului în cadrul epocii arătate trebuie făcută ținîndu-se seama de condițiile specifice locului, astfel încît să se asigure plantelor o bună creștere a rădăcinilor și o bună înfrățire încă din toamnă, știut fiind că în Bărăgan frații formați primăvara rămîn deseori sterili (fără rod). Semănatul poate fi început și spre sfîrșitul lui septembrie, dacă gradul de pregătire și umiditate a solului permite și se poate continua pînă la 30 octombrie atunci cînd grîul se cultivă după plante care părăsesc terenul tîrziu: bumbac, porumb etc.

Ing. GH. TUȘA
de la I.C.A.R. Mărculești, regiunea Constanța

Aplicarea sistemului de salarizare îmbunătățit

Rezultate bune

Incepînd cu cel de-al doilea trimestru al acestui an, la gospodăria agricolă de stat Bragadiru, regiunea București, s-a aplicat noul sistem de salarizare îmbunătățit. Aplicarea noului sistem de salarizare a fost însoțită de o temeinică muncă de lămurire desfășurată în rîndul lucrătorilor de către conducerea gospodăriei sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul comitetului de întreprindere.

Muncitorii de aici au primit cu încredere și bucurie noua măsură luată de partid și guvern. Incă din primele zile ale aplicării acestei măsuri ei și-au înzecit eforturile în muncă pentru a răspunde astfel cu cinste grijii pe care le-o poartă partidul și guvernul.

Să aruncăm o privire asupra rezultatelor obținute de muncitorii din sectorul zootehnic al gospodăriei. Aici, o dată cu aplicarea noului sistem de salarizare s-a făcut și raționalizarea procesului de producție, reușindu-se astfel să se reducă numărul echipelor de deservire a animalelor de la 139 cîte erau înainte, la 85 de echipe. Reducerea numărului echipelor de deservire a fost completată cu o serie de măsuri menite să ducă la ușurarea muncii de îngrijire și întreținere a animalelor cum ar fi: crearea unor condiții mai bune de aprovizionare cu furaje și apă a animalelor, transportarea bălegarului etc. Toate acestea au contribuit la ușurarea muncii oamenilor, și la sporirea producției de lapte pe cap de vacă furajată.

Ca urmare, salariul mediu lunar al mulgătorilor și îngrijitorilor de animale a crescut în mod simțitor față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Astfel, în loc de 435 lei, cît cîștiga în medie un muncitor în perioada celui de-al doilea trimestru al anului 1956, în trimestrul II al anului acesta el a cîștigat lunar 751 lei. Tovarășul Weinhold Daniel, de pildă, mulgător la vaci, cîștigă acum un salariu mediu lunar de 891 lei, iar tov. Nuțu Eleonora, îngrijitoare de viței, 980 lei.

Muncitorii din cadrul gospodăriei de stat Bragadiru sînt hotărîți să muncească în viitor cu și mai mult elan pentru a trimite populației Capitalei cantități tot mai mari de produse de natură vegetală și animală.

BADEA BURCEA
corespondent

TINERETUL LUMII şi-a spus „la revedere"

Pe bună dreptate, unul din gazetarii prezenţi la marea întîlnire a tineretului lumii de la Moscova a spus că pentru nici unul dintre participanţii Festivalul nu s-a sfîrşit. Tineretul lumii şi-a spus în ultima zi doar: la revedere!

Cît de repede s-a scurs timpul! Fiecare zi a fost mai frumoasă decît cealaltă, fiecare spectacol mai atrăgător decît cele din ziua precedentă, fiecare întrecere sportivă mai palpitantă decît cealaltă. Sutele de ziariştii prezenţi s-au străduit să redea cititorilor aspectele cele mai interesante ale Festivalului, operatorii cinematografici au alergat de la un capăt la celălalt al Moscovei cu aparatele de filmat, crainicii posturilor de radio au înregistrat pe zeci de benzi de magnetofon instantaneele cele mai felurite, dar cine oare se poate lăuda că a putut să redea imaginea atît de variată a Festivalului, zecile, sutele de mii de întîmplări de fiecare zi?

Iată una din ele, care a emoţionat poate cel mai mult atît pe participanţii la Festival cît şi pe locuitorii Moscovei.

Seara zilei de 6 august a fost închinată luptei pentru pace. La mitingul care a avut loc cu acest prilej, a vorbit Aleksei Maresiev, cunoscutul erou al Uniunii Sovietice, James Endicott, vicepreşedintele Consiliului Mondial al Păcii şi mulţi alţii.

Dar o emoţie de nedescris a cuprins pe cei prezenţi cînd la tribună s-a urcat Hisako Nagata, reprezentantă a tineretului japonez, una din victimele bombei atomice aruncate cu 12 ani în urmă, tot într-o zi caldă de august, asupra Hiroşimei...

— Mama, bunica şi sora mea au pierit în cursul bombardamentului. Eu însămi continui să sufăr şi astăzi de boala pricinuită de radiaţiile atomice. Tineri prieteni din lumea întreagă — a spus Hisako Nagata — să ne unim pentru ca Hiroşima şi Nagasaki să nu se mai repete niciodată, pentru ca toţi tinerii să cunoască o viaţă fericită, un viitor însorit.

...Şi iată ultima seară a Festivalului. Ca şi în prima zi, stadionul Lujniki e arhiplin. În mijlocul terenului flutură steagurile tuturor delegaţiilor.

— „Cele 15 zile pe care nu le vom uita niciodată — a spus Bruno Bernini — au fost pline de o adîncă semnificaţie şi ele ne-au apropiat şi mai mult de marele nostru scop. De acest scop este legat viitorul nostru şi speranţele noastre. El este de fapt însăşi deviza Festivalului: „Pace şi Prietenie".

Zecile de mii de tineri intonează imnul F.M.T.D. în timp ce steagul Festivalului este coborît de pe catarg.

Tineretul lumii şi-a spus — la revedere!

L. S.

Jocurile sportive de la Moscova au luat sfîrşit

După 12 zile de întreceri la care au luat parte tineri sportivi din 49 de ţări, cea de-a treia ediţie a Jocurilor sportive internaţionale prieteneşti a luat sfîrşit. La festivitatea de închidere, care a avut loc sîmbătă după amiază pe marele stadion de la Lujniki, cei peste 100.000 de spectatori au aplaudat cu căldură pentru ultima oară pe sportivii participanţi la aceste minunate întreceri. Aceştia au ţinut să-şi ia rămas bun de la publicul moscovit defilînd într-o singură şi impunătoare coloană a prieteniei şi tinereţii. Au trecut astfel la braţ sportivi sovietici, australieni, romîni, brazilieni, francezi, egipteni, germani, finlandezi, ş.a.m.d. După salutul adus în numele Comitetului Olimpic al U.R.S.S. de K. Andrianov, preşedintele Comisiei de organizare a jocurilor, N. N. Romanov declară închisă cea de a 3-a ediţie a acestei competiţii. În timp ce fanfara intonează imnul de stat al ţării gazdă, este coborît de pe pavilion steagul alb cu emblema Jocurilor prieteneşti.

Pe marile panouri electrice ale stadionului apar înscrise cuvintele „La revedere dragi prieteni, vă aşteptăm din nou la Moscova".

★

Întrucît nu am înfăţişat cititorilor noştri unele rezultate obţinute de sportivii romîni în ultimele zile ale întrecerii vom face acest lucru, pe scurt, acum.

Luni 5 august: am obţinut 5 medalii de aur. Maria Both a cîştigat finala probei de 100 m. spate aducînd nataţiei romîneşti o victorie internaţională de mare răsunet. Canoiştii Ismailciuc şi Alexe au cucerit medalii de aur la proba de 10.000 m. întrecînd pe campionii olimpici Harin Botev. Dublul romîn Gantner-Harasztosi a depăşit net pe campionii mondiali Andreadis—Stipek, obţinînd o splendidă victorie şi două bine meritate medalii de aur. În rest 8 medalii de argint şi 2 medalii de bronz.

Marţi 6 august: 16 medalii de argint au obţinut jucătoarele echipei noastre de handbal. Din păcate, rezultatul nu ne satisface.

Miercuri 7 august: în excelentă formă, echipa noastră feminină de gimnastică a cucerit medaliile de argint întrecînd valoroasele echipe ale R.D. Germane, Poloniei, Bulgariei, Cehoslovaciei şi Ungariei.

Joi 8 august: rugbiştii noştri au cucerit şi ei medaliile de aur. Confirmînd rezultatele anterioare Mircea Anastasescu şi Stavru Todorov (la caiac dublu 500 m.), Simion Ismailciuc şi Dumitru Alexe (la canoe dublu 1.000 m.) au obţinut alte 4 medalii de aur. Echipa masculină de handbal, dezavantajată de arbitraj, a trebuit să se mulţumească cu medaliile de argint.

Vineri 9 august: Aurel Vernescu a obţinut medalia de argint la caiac simplu 500 m. Medalii de bronz au revenit reprezentativei masculine de volei, care nu a prea strălucit în aceste întreceri. Leon Rotman a obţinut doar medalia de bronz la canoe simplu 1.000 de m.

Reprezentanţii noştri au obţinut în aceste întreceri pasionante la care au participat numeroşi campioni olimpici, mondiali şi europeni, 37 medalii de aur, 100 de argint şi 41 de bronz. Bilanţul este satisfăcător şi merită toate felicitările pentru frumoasa lor comportare concurenţii la canotaj, care ne-au adus 10 medalii de aur, boxerii, înotătorii, jucătorii de tenis de masă, gimnastele, atleţii şi rugbiştii.

Am aşteptat mai mult de la jucătorii şi jucătoarele de handbal şi volei, de la fotbalişti, baschetbalişti ca şi de la luptători. Să sperăm că la viitoarele confruntări internaţionale aceştia ne vor oferi performanţele de valoare pe care sîntem îndreptăţiţi să le pretindem.

LUCIAN CURSARU

Populaţia R. D. Germane primeşte cu dragoste pe oaspeţii sovietici

După ce la 7 august delegaţiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice şi Republicii Democrate Germane au început tratative printr-un schimb general de păreri în problemele care interesează cele două părţi, a doua zi — la 8 august — delegaţia de partid şi guvernamentală sovietică a participat la deschiderea celei de a 27-a sesiuni a Camerei Populare a R. D. Germane.

După cuvîntul de deschidere rostit de dr. Johannes Dieckmann, Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, a prezentat declaraţia guvernamentală cu privire la unificarea paşnică a Germaniei.

— „Avem o datorie faţă de noi înşine, faţă de Europa şi faţă de întreaga lume — a spus vorbitorul — şi anume de a restabili unitatea Germaniei. La realizarea înţelegerii şi la unitate va contribui poporul german însuşi şi în primul rînd clasa muncitoare germană. O. Grotewohl a arătat prin fapte convingătoare că în condiţiile reprimării în Germania occidentală a forţelor progresiste nu sînt posibile nici un fel de alegeri generale. Acestea n-ar fi alegeri, ci o încercare de a atrage R. D. Germană în condiţiile dominaţiei imperialismului, la o politică războinică imperialistă.

A acţiona ca germani — a spus în încheiere O. Grotewohl—înseamnă a lichida situaţia de dezbinare naţională şi a crea o Germanie unită, iubitoare de pace şi democrată. Poporul german va găsi astfel calea spre un viitor paşnic, luminos, calea spre fericire şi prosperitatea sa".

Salutat cu ovaţii prelungite, a luat cuvîntul N. S. Hruşciov, conducătorul delegaţiei sovietice. Subliniind faptul că popoarele Uniunii Sovietice doresc sincer prietenie cu întregul popor german, vorbitorul a arătat că din partea guvernului Germaniei occidentale nu există deocamdată înţelegerea cuvenită şi dorinţa de a dezvolta asemenea relaţii. Republica Democrată Germană, a spus N. S. Hruşciov, este reazimul forţelor iubitoare de pace din întreaga Germanie. Ocupîndu-se de problema reunificării Germaniei pe o bază paşnică, democratică, N. S. Hruşciov a arătat că această idee contravine planurilor forţelor imperialiste ale puterilor occidentale. Cine doreşte cu adevărat unificarea Germaniei nu poate să nu ţină seamă de faptul că există două state germane. Problema reunificării Germaniei trebuie să fie rezolvată de poporul german însuşi, iar datoria celor patru puteri constă în a ajuta prin toate mijloacele poporul german să rezolve problema sa naţională pe calea unor tratative directe între cele două state germane. Calea pe care Adenauer vrea să ducă Germania — calea politicii „de pe poziţii de forţă" — prezintă un mare pericol pentru poporul german. Autorităţile de la Bonn şi partenerii lor occidentali urmăresc transformarea întregii Germanii într-un stat imperialist agresiv, în principala bază a N.A.T.O. în Europa.

Amintind de propunerea Uniunii Sovietice de a se proceda la retragerea treptată, de comun acord, a trupelor din Germania, N. S. Hruşciov a spus că Uniunea Sovietică este gata să-şi retragă trupele nu numai din R. D. Germană ci şi din Polonia, Ungaria, Romînia, dacă Statele Unite şi celelalte ţări ale N.A.T.O. îşi vor retrage trupele din Germania occidentală, Franţa, Anglia şi alte ţări ale Europei occidentale.

Arătînd că între R. D. Germană şi Uniunea Sovietică există trainice relaţii frăţeşti bazate pe principii socialiste, N. S. Hruşciov a subliniat: „Dacă Republica Democrată Germană va fi victima unei agresiuni, Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste îi vor veni în ajutor şi vor apăra libertatea şi independenţa ei".

În încheierea cuvîntării sale N. S. Hruşciov a subliniat faptul că politica U.R.S.S. este determinată de hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Discursul rostit de N. S. Hruşciov a avut chiar a doua zi un larg ecou în presa vest-germană. Ziarul „Neue-Rhein-Zeitung" a fost nevoit să recunoască faptul că „Hruşciov a vorbit mai clar ca oricînd" şi că cuvîntarea pe care a ţinut-o „va spulbera iluzia unor germani că actuala politică a lui Adenauer poate duce vreodată la unitate".

În seara zilei de 8 august, delegaţia de partid şi guvernamentală sovietică împărţită în două grupe a început călătoria în R. D. Germană.

La Leipzig, deşi era ora înaintată, zeci de mii de oameni au aşteptat pe N. S. Hruşciov, A. A. Gromiko, V. V. Grişin, V. E. Semiceastnîi şi G. M. Puşkin, însoţiţi de Walter Ulbricht. În piaţa Dimitrovplatz a avut loc apoi un scurt miting. P. Fröhlich, secretar al Comitetului regional al P.S.U.G., a salutat pe oaspeţi şi şi-a exprimat marea bucurie pentru sosirea lor la Leipzig. Răspunzînd, N. S. Hruşciov a vorbit despre uriaşul rol al prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele sovietic şi german pentru cauza păcii în lumea întreagă.

Întreaga piaţă a scandat de nenumărate ori în timpul cuvîntării în limba rusă şi germană cuvintele „Drujba", „Freundschaft".

A doua zi, delegaţia sovietică a vizitat expoziţia agricolă situată la Markkleeberg — o suburbie a Leipzigului — şi uzina de maşini grele „Kirov".

Cel de-al doilea grup al delegaţiei de partid şi guvernamentale a U.R.S.S. în frunte cu Anastas Mikoian a început o călătorie prin regiunile din nordul R. D. Germane, însoţiţi de Otto Grotewohl. În oraşul Sassnitz, delegaţia a vizitat un mare combinat de peşte apoi s-a îndreptat spre şantierul naval din Stralsund. În timpul vizitării şantierului a avut loc ceremonia lansării navei „Ocean".

Vizita delegaţiei sovietice continuă. Peste tot populaţia R. D. Germane primeşte cu nespusă dragoste pe oaspeţii sovietici.

În vederea sprijinirii campaniei agricole de vară, Întreprinderea Cinematografică Regională Stalin organizează la cinematografele săteşti din regiune un ciclu de filme în care sînt redate lucrări avansate din agricultură cum sînt de pildă:

— Mecanizarea completă a culturii cerealelor.

— Prelucrarea pămîntului prin ogorît.

— Mecanizarea lucrărilor de luptă contra insectelor.

— Calea belşugului şi altele.

Pe lîngă aceste filme se mai rulează filme artistice şi jurnale de actualităţi cu caracter agricol.

Ţărani muncitori de pe ogoarele regiunii Stalin!

Vizionaţi filmele ce rulează la cinematografele săteşti, care vă îmbogăţesc cunoştinţele în vederea măririi producţiei vegetale şi animale.

INTREPRINDEREA CINEMATOGRAFICA ORAŞUL STALIN

Crescători de oi din regiunea Stalin!

Valorificaţi surplusul de lînă prin unităţile D.C.A. care vă oferă preţuri avantajoase precum şi mărfuri ca: materiale de construcţie, — cherestea, ciment, ţiglă — fire de bumbac, cisme de cauciuc etc.

Cultivatori de in şi cînepă din regiunea Stalin!

Respectaţi termenele optime de recoltare indicate de către îndrumătorii D.C.A.

Sortaţi pe calităţi tulpinile recoltate.

Predaţi centrelor de colectare, la termenele stabilite pe comune, tulpinile recoltate şi sortate.

Odată cu predarea recoltei din 1957 încheiaţi contracte pentru anul 1958 pentru a putea alege şi pregăti din toamnă în mod corespunzător terenul pentru culturi, prin aplicarea arăturii adînci şi încorporarea îngrăşămintelor minerale în sol. Aceasta aduce venituri mari la hectar şi ridică bunăstarea gospodăriei voastre.

SĂ ÎNSILOZĂM cît mai multe furaje!

DEMONSTRAŢIE PRACTICĂ

De curînd, la gospodăria colectivă „1 Mai" din comuna Dăbuleni, raionul Gura Jiului, a avut loc o demonstraţie practică în legătură cu însilozarea nutreţurilor. La demonstraţie a participat un număr de peste 200 de oameni printre care preşedinţi ai gospodăriilor colective şi ai cooperativelor agricole de producţie cu rentă, brigadieri, zootehnişti, ţărani muncitori şi tehnicieni din cadrul raionului şi de la regiune. Cu acest prilej şeful secţiei agricole raionale, tov. ing. zootehnist Cornel Maşină, a prezentat un referat privind tehnica însilozării nutreţurilor, după care a urmat o demonstraţie practică. Din referat a reieşit că în raion sînt create toate premizele ca în iarna anului 1957 fiecare unitate cooperatistă să aibă însilozate cel puţin 4 tone de nutreţ murat de fiecare U.V.M. (Unitate Vită Mare). Tot cu acest prilej s-a relevat aportul însemnat pe care îl aduc S.M.T.-urile din raion în acţiunea de însilozare. În cuvîntul lor, o seamă de preşedinţi ai gospodăriilor agricole colective au vorbit despre importanţa însilozării porumbului, luîndu-şi totodată angajamentul ca în anul acesta să însilozeze însemnate cantităţi de porumb peste plan. Aşa, de pildă, tovarăşul Marcu Marin, preşedintele colectivei din comuna Dăbuleni, a arătat că gospodăria lor va însiloza peste 200 tone de nutreţ murat faţă de 60 de tone cît însilozase anul trecut. Asemenea angajamente au fost luate şi de tovarăşii Călin Oprea, preşedintele gospodăriei agricole colective din comuna Ghighera, de brigadierul Vasile Stoian de la gospodăria colectivă din comuna Orăşani şi de alţii. Cu toţii au arătat că au pregătit toate condiţiile ca anul acesta să însilozeze cantităţi sporite peste plan.

Nu la fel au procedat cei din conducerea cooperativei agricole de producţie cu rentă din comuna Cîrna, în frunte cu tov. Grula Marin, preşedintele. Ei nu au luat pînă acum nici o măsură pentru a săpa gropile unde să fie însilozate furajele şi nici măcar n-au binevoit să participe la consfătuire.

În urma angajamentelor luate de participanţi se va reuşi ca planurile de însilozare ale unităţilor socialiste din raion să fie depăşite cu peste 150 la sută. Secţia agricolă a raionului Gura Jiului cheamă la întrecere celelalte raioane din regiunea Craiova în vederea depăşirii sarcinilor de plan la însilozarea furajelor cu peste 150 la sută.

Ing. LUŢAI ION
corespondent

Încep însilozarea nutreţului

O consfătuire privind însilozarea furajelor a avut loc de curînd şi la secţia agricolă a sfatului popular al regiunii Oradea. Aici au participat şefii secţiilor raionale, secretarii comitetelor raionale U.T.M., ingineri şi tehnicieni de la regiune care se ocupă cu baza furajeră. În cursul consfătuirii s-a făcut un instructaj despre felul cum trebuie să se execute însilozarea nutreţurilor.

Participanţii la consfătuire au fost în unanimitate de acord ca în întreaga regiune să înceapă însilozarea porumbului destinat acestui scop. De asemenea, s-a hotărît să mai fie însilozate frunzele şi capetele de sfeclă de zahăr, tulpinile de porumb, culturile de mirişte, mohorul din orezării, precum şi porumbul care nu promite a ajunge la maturitate.

În scopul însilozării unor cantităţi cît mai mari de furaje s-a hotărît ca toate motoarele existente ce stau nefolosite la treierat să fie utilizate la însilozare. În afară de tocătoarele de mînă şi cele mecanice vor fi folosite la însilozat batozele reformate, precum şi batozele care au fost scoase de pe ariile unde s-a terminat treierişul. Batozele vor fi transformate în vederea executării tocării furajelor. Cît priveşte capacitatea de depozitare a gropilor şi silozurilor aceasta va fi mult sporită, construindu-se noi gropi, şanţuri, tranşee etc.

Ing. I. ROXIN
corespondent

Fondul de bază şi importanţa lui pentru dezvoltarea economică a întovărăşirilor agricole

(Urmare din pag. I-a)

re joacă un rol important în dezvoltarea fondului de bază. Cu cît suprafaţa este mai mare, şi producţia obţinută este mai mare, şi ca atare sporeşte şi contribuţia destinată măririi fondului de bază.

Comparînd creşterea fondului de bază cu creşterea suprafeţei se observă că acesta a crescut mult mai repede decît suprafaţa. Astfel, în perioada 1954-1956 suprafaţa întovărăşirii a crescut cu 51 de procente, iar fondul de bază s-a dublat. Această creştere s-a realizat prin alocarea pentru fondul de bază a unei cote mai mari din producţia întovărăşirii datorită recoltei medii din ce în ce mai mari obţinută de întovărăşiţi.

În unele întovărăşiri agricole se rezervă fondului obştesc o anumită suprafaţă, iar recolta de pe această suprafaţă este valorificată. Suma obţinută se întrebuinţează pentru cumpărarea de maşini, unelte, atelaje proprietate obştească etc. Acest lucru nu este rău.

Întovărăşiţii din Micălaca, mergînd pe linia statutului model, au folosit altă metodă. Ei au hotărît în adunarea generală să contribuie cu 1 la sută din producţia de cereale a fiecărui membru pentru fondul de bază. Traducînd în fapt hotărîrea adunării generale, s-au repartizat pentru fondul de bază 1.500 kg de grîu în 1954 2.770 kg de grîu în 1955 şi 2.358 kg de grîu, 290 kg de orz şi 2.000 kg de paie şi pleavă în 1956. Din tabelul următor se poate vedea cum au fost întrebuinţate mijloacele destinate măririi fondului de bază în ultimii doi ani (1955 şi 1956) şi, ca urmare, care este structura fondului de bază în aceşti doi ani:

Nr. crt.	Denumirea bunurilor	La 31.XII. 1955	La 31.XII. 1956
1	Pluguri cu tracţiune animala	—	1
2	Semănători pentru păioase	3	3
3	Semănători pentru porumb	2	2
4	Prăşitoare	—	6
5	Maşină sfărîmat porumb	1	1
6	Biciclete	—	2
7	Secerători-legători	1	1
8	Trioare	—	1
9	Căruţe	1	1
10	Grape	—	3
11	Cai de muncă	3	2
12	Tineret bovin mascul	—	2
13	Vermorele	—	1
14	Pichete de incendiu	—	2
15	Saci de iută	—	350
16	Cîntar decimal	—	1
17	Difuzoare	—	1
18	Aparate de radio	—	1
19	Harnaşament cai	—	1

Tabelul arată o creştere simţitoare a bunurilor proprietate obştească în anul 1956 faţă de anul 1955.

Aparatul de radio, proprietate a întovărăşirii, a fost primit drept premiu în anul 1956 pentru producţia ridicată la sfecla de zahăr (35.000 kg la ha).

Pentru lucrările efectuate cu maşinile şi atelajele proprietate obştească, întovărăşirea a primit în natură de la membrii săi în ultimii trei ani peste 11.700 kg de grîu. În afară de grîu întovărăşirea a primit şi alte produse precum şi bani.

O atenţie deosebită se acordă întreţinerii maşinilor şi uneltelor lor proprietate obştească. În anul 1955 întovărăşirea a primit un credit pe termen lung de 25.000 lei. Cu aceşti bani s-a construit un grajd şi o remiză.

La începutul anului întovărăşirea şi-a mărit fondul de bază cu 116 oi şi 280 pui de găină. Pentru întreţinerea găinilor, întovărăşiţii au hotărît să contribuie cu încă 1.500 kg de porumb peste cota de 1 la sută.

Întovărăşiţii din Micălaca vor ca în acest an să-şi dezvolte şi mai mult fondul de bază. Ei au hotărît ca o parte din banii ce-i vor obţine prin valorificarea în comun a 22.000 kg de grîu, 2.000 kg de floarea-soarelui, 2.000 litri de lapte de vacă şi 1.500 litri de lapte de oaie, pentru care au încheiat contract, să-i întrebuinţeze pentru cumpărarea de noi maşini şi unelte.

Existenţa unui fond de bază dezvoltat în întovărăşirea „Mureşul" generează şi anumite deprinderi colective de muncă, o atitudine nouă faţă de bunurile obşteşti, ceea ce contribuie la transformarea mentalităţii de proprietar individual. La aceasta contribuie şi faptul că în întovărăşire toate muncile se execută în comun, iar repartiţia produselor se face atît după suprafaţa adusă, cît şi după munca depusă de fiecare. Munca este organizată în cinci brigăzi, fiecărei brigăzi fiindu-i repartizate braţele de muncă necesare, atelajele, maşinile şi uneltele respective.

Avînd un fond de bază dezvoltat şi efectuînd toate muncile în comun, întovărăşirea agricolă „Mureşul" din Micălaca-Arad va putea trece cu uşurinţă la o formă superioară a cooperaţiei agricole de producţie.

POMPILIAN GANEA
asistent la I.S.E.P. „V. I. Lenin"

Informaţii Pronosport

Iată cum arată un buletin cu 12 rezultate exacte la concursul Pronosport nr. 32 (etapa din 11 august 1957).

I. C.C.A. Bucureşti—Vorwarts Berlin (pronostic la pauză). 1
II C.C.A. Bucureşti—Vorwarts Berlin (pronostic final). 1
III Locomotiva Constanţa—Atena (pronostic la pauză). 2
IV Locomotiva Constanţa—Atena (pronostic final). 2
V Ozdi V.T.K.—Miscolţ V.S.C. (R.P.U.) 1
VI Egri S.C. — Hatvani V.S.E. (R.P.U.) X
VII Perecesi Banyasz—Bagyasaljai Banyasz (R.P.U.)
VIII Bukkaljai Banyasz—Salgotarjani Vasas (R.P.U.) 2
IX Szekesfehervari Vasas—Csepel Auto (R.P.U.) 2
X Budafoki E.M.T.E.—Oroszlany Banyasz (R.P.U.).
XI Szallitok—V.K.S.E. (R.P.U.) X
XII Gazgyar—Kobanyai Lombik (R.P.U.) 2

Fondul de premii la acest concurs este aproximativ de 780.000 lei.

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 14, 15 şi 16 august

În ţară, vreme de caniculă cu cer senin în sudul ţării şi temporar noros în regiunea de munte, nordul Ardealului şi pe litoral. Furtuni izolate se vor semnala în nord-vestul ţării unde temperatura aerului va coborî uşor. Vîntul va sufla slab din sud. Temperatura aerului va urca ziua pînă la 40 de grade în zona de şes. Umezeala solului în scădere simţitoare în cea mai mare parte a teritoriului ţării, dar mai ales în sudul şi estul ţării. Temperatura solului va fi în creştere atingînd în regiunea de deal şi cîmpie valori care, la 8 dimineaţa, vor oscila între 23—30 de grade la adîncime cuprinsă între 5—20 cm.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".